

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 18 juni 2013

441/2013

Lag om djursjukdomar

Utfärdad i Helsingfors den 14 juni 2013

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att främja djurhålls-
san, trygga människors hälsa, säkerställa livs-
medlens säkerhet samt trygga verksamhets-
förutsättningarna för husdjursproduktionen
genom att förebygga och minska förekom-
sten av sjukdomar och smitta som kan över-
föras från ett djur till ett annat eller till en
människa (*djursjukdomar*).

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om förebyg-
gande av djursjukdomar, om övervakning av
djurens hälsotillstånd och förekomsten av
djursjukdomar samt om åtgärder som behövs
för att utrota djursjukdomar och förhindra
deras spridning.

Denna lag tillämpas på transport över Fin-
lands gränser av djur, djurprodukter och an-
dra föremål som sprider djursjukdomar, om

bestämmelser om detta inte finns i lagen om
veterinär gränskontroll (1192/1996).

3 §

Europeiska unionens lagstiftning

Denna lag tillämpas på genomförandet av
följande Europeiska unionens rättsakter om
bekämpning av djursjukdomar och på ge-
nomförandet av rättsakter som antagits med
stöd av dem, om inte annat föreskrivs om
genomförandet av rättsakterna någon annan-
stans i lag:

1) Europaparlamentets och rådets förord-
ning (EG) nr 999/2001 om fastställande av
bestämmelser för förebyggande, kontroll och
utrotning av vissa typer av transmissibel
spongiform encefalopati,

2) Europaparlamentets och rådets förord-
ning (EG) nr 998/2003 om djurhälsovillkor
som ska tillämpas vid transporter av säll-
skapsdjur utan kommersiellt syfte och om
ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (*för-
ordningen om sällskapsdjur*),

3) Europaparlamentets och rådets förord-
ning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning av
salmonella och vissa andra livsmedelsburna
zoonotiska smittämnen (*zoonosförord-
ningen*),

RP 130/2012
JsUB 1/2013
RSv 51/2013

Kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006; (32006R1857); EUT nr L 358, 16.1.2006, s. 3

4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (*kontrollförordningen*),

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, samt

6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002.

Lagen ska dessutom tillämpas på genomförandet av följande Europeiska unionens rättsakter och med stöd av dem antagna rättsakter på lägre nivå, om inte något annat föreskrivs om genomförandet någon annanstans i lag:

1) rådets direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen,

2) rådets direktiv 82/894/EEG om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen,

3) rådets direktiv 88/407/EEG om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur,

4) rådets direktiv 89/556/EEG om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur,

5) rådets direktiv 89/662/EEG om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden,

6) rådets direktiv 90/425/EEG om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden,

7) rådets direktiv 90/429/EEG om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin,

8) rådets direktiv 91/68/EEG om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen,

9) rådets direktiv 92/35/EEG om kontrollregler och åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest,

10) rådets direktiv 92/65/EEG om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG (*rådets direktiv 92/65/EEG*),

11) rådets direktiv 92/66/EEG om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av Newcastlejukan,

12) rådets direktiv 92/118/EEG om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter,

13) rådets direktiv 92/119/EEG om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka,

14) rådets direktiv 96/93/EG om certifiering av djur och animaliska produkter,

15) rådets direktiv 2000/75/EG om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av blue-tongue,

16) rådets direktiv 2001/89/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest,

17) rådets direktiv 2002/60/EG om särskilda bestämmelser för bekämpning av afrikansk svinpest och om ändring av direktiv 92/119/EEG beträffande Teschensjuka och afrikansk svinpest,

18) rådets direktiv 2002/99/EG om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel,

19) rådets direktiv 2003/85/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka, om upphävande av direktiv 85/511/EEG och besluten 89/531/EEG och 91/665/EEG samt om ändring av direktiv 92/46/EEG,

20) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG om övervakning av zoonoser

och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG,

21) rådets direktiv 2005/94/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG,

22) rådets direktiv 2006/88/EG om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur,

23) rådets direktiv 2009/156/EG om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land, samt

24) rådets direktiv 2009/158/EG om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckägg.

4 §

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om bekämpande av djursjukdomar som inverkar på livsmedelssäkerheten finns också i livsmedelslagen (23/2006).

Bestämmelser om åtgärder för att skydda befolkningen från sjukdomar som smittar från djur finns också i lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986).

Bestämmelser om fridlysning av vilda djur och om dispens från bestämmelserna om fridlysning finns i naturvårdslagen (1096/1996), jaktlagen (615/1993) och lagen om fiske (286/1982).

5 §

Klassificering av djursjukdomar

I denna lag indelas djursjukdomar i *djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar* samt *andra djursjukdomar*.

Djursjukdomar som ska bekämpas indelas vidare i

1) *djursjukdomar som ska övervakas*, som avser djursjukdomar som orsakar sådan ekonomisk skada för djurhållningen, skada på

vilda djurstammar, fara för människors hälsa eller skada för export av och handel med djur eller varor att det för att trygga dessa är motiverat att bekämpa sjukdomen,

2) *farliga djursjukdomar*, som avser djursjukdomar som i betydande grad försvårar verksamhetsförutsättningarna för husdjursproduktionen, orsakar betydande skada på vilda djurstammar, i betydande utsträckning hindrar eller försvårar export av och handel med djur eller produkter, eller som kan smitta från djur till människa och orsaka allvarlig sjukdom, samt

3) *djursjukdomar som lätt sprider sig*, som avser djursjukdomar som uppfyller kriterierna i 2 punkten och som dessutom särskilt lätt sprids.

En djursjukdom får betecknas som en djursjukdom som ska bekämpas, om man genom att bekämpa sjukdomen kan påverka dess förekomst. Om det är ändamålsenligt med hänsyn till de skador som sjukdomen förorsakar eller med tanke på bekämpningsåtgärdernas effektivitet, får en djursjukdom betecknas som en djursjukdom som ska bekämpas endast inom ett visst, geografiskt avgränsat område eller i fråga om vissa djurarter eller produktionsformer. Även då man inte är säker på hur smittsam en djursjukdom är, hur lätt den sprids eller vilka skador den kan orsaka får sjukdomen betecknas som en djursjukdom som ska bekämpas, om den anses medföra omedelbar fara för djurs eller människors hälsa.

En djursjukdom som inte är en djursjukdom som ska bekämpas får betecknas som en anmälningspliktig djursjukdom, om det är behövt att övervaka förekomsten av sjukdomen i syfte att skydda människors eller djurs hälsa eller för att trygga handel med eller export av djur eller produkter. Även då man inte är helt säker på hur smittsam en djursjukdom är får sjukdomen betecknas som en anmälningspliktig djursjukdom, om det anses vara behövt att den övervakas.

Bestämmelser om hur djursjukdomar som ska bekämpas och anmälningspliktiga djursjukdomar betecknas och om klassificering i enlighet med 2 mom. av djursjukdomar som ska bekämpas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *ny, allvarlig djursjukdom* en djursjukdom som inte har förekommit tidigare eller som är mycket sällsynt, som till sina skadliga verkningar kan jämföras med djursjukdomar som ska bekämpas, men som inte har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas eller anmälningpliktig djursjukdom,

2) *zoonos* en djursjukdom som kan överföras mellan djur och människa,

3) *mottaglig art* en djurart som man på basis av en vetenskaplig utredning vet eller antar att kan smittas av en djursjukdom eller som i Europeiska unionens lagstiftning har fastställts som en mottaglig art,

4) *fjäderfä* fåglar som hålls för produktion av kött, konsumtionsägg eller andra produkter, för vidmakthållande av stammen för fjädevilt eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovannämnda fåglar,

5) *nötkreatur* samtliga tama nötkreatursraser, bison och vattenbuffel,

6) *apor* arter inom underordningen simiae- och prosimiae,

7) *sällskapsdjur* sällskapsdjur som avses i förordningen om sällskapsdjur,

8) *vattenlevande djur* fiskar och vattenlevande kräftdjur eller blötdjur,

9) *vattenbruksdjur* vattenlevande djur som odlas i en vattenbruksanläggning, härrör från en vattenbruksanläggning eller är avsedda att levereras till en vattenbruksanläggning,

10) *vektor* ett vattenlevande djur eller ryggradslöst landdjur som kan sprida en djursjukdom från ett djur till ett annat, från ett djur till en människa eller från en människa till ett djur utan att själv insjukna,

11) *könsceller* befruktade eller obefruktade könsceller som är avsedda för reproduktion av djur,

12) *embryon* daggdjurs tidiga utvecklingsstadier som avses bli överförda till ett mottagarddjur,

13) *djurprodukter* vilken som helst produkt från ett levande eller dött djur genom vilken en djursjukdom kan spridas,

14) *aktör som är ansvarig för djur* en

aktör som är ansvarig för djur enligt lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010),

15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats som avses i lagen om ett system för identifiering av djur,

16) *aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats* en aktör som äger eller innehar en djurhållningsplats,

17) *veterinär* en person som med stöd av lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) har rätt att utöva veterinäryrket i Finland,

18) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverket eller kommunalveterinären,

19) *avlivning av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör, där det kött som fås inte är avsett att användas som livsmedel,

20) *slakt av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör, där det kött som fås är avsett att användas som livsmedel,

21) *rensning av fisk* urtagning av fiskarnas inälvor i syfte att använda fiskarna som livsmedel,

22) *rensningsanläggning* en i livsmedelslagen avsedd livsmedelslokal där man rensar fisk,

23) *utsläppande på marknaden* utbudande till försäljning eller försäljning eller varje annan form av förflyttning mot ersättning eller utan ersättning, dock inte förflyttning inom en och samma djurhållningsplats,

24) *karantän* en djurhållningsplats där djur hålls isolerade i syfte att klarlägga huruvida en djursjukdom förekommer hos dem,

25) *medlemsstat* en medlemsstat i Europeiska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämföras med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,

26) *uppsamlingscentral för djur* en djurhållningsplats där djur från flera olika djurhållningsplatser samlas upp för att bilda partier som ska saluföras,

27) *djurförmedlare* en djurförmedlare som avses i lagen om ett system för identifiering av djur, samt

28) *laboratorium* ett forskningsinstitut, di-

agnostiskt laboratorium eller analytiskt laboratorium eller vilken som helst annan plats där prover från djur eller från deras livsmiljö undersöks eller analyseras.

2 kap.

Förebyggande och övervakning av djursjukdomar

7 §

Åtgärder för att skydda en djurhållningsplats från djursjukdomar

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats är skyldig att sörja för förfaranden som med hänsyn till djurhållningsplatsens verksamhet i tillräcklig utsträckning förhindrar att djursjukdomar som ska bekämpas sprids till platsen. Om djurhållningsplatsen är ett i livsmedelslagen avsett primärproduktionsställe, ska aktören dessutom utarbeta en skriftlig beskrivning av dessa förfaranden.

Närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda förfaranden får utfärdas genom förordning av statsrådet i fråga om djurhållningsplatser där risken för att det kan förekomma djursjukdomar som ska bekämpas är större än normalt på grund av antalet djur eller produktions sättet och i fråga om djurhållningsplatser där det förekommer djursjukdomar som på grund av antalet djur eller produktions sättet bedöms utgöra ett allvarligt hot mot eller orsaka allvarlig skada för andra djurhållningsplatser, för människors hälsa eller för miljön. Närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda förfaranden utfärdas genom förordning av statsrådet, om verkställigheten av Europeiska unionens lagstiftning om bekämpning av zoonoser förutsätter det.

8 §

Obligatorisk hälsoövervakning

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats ska övervaka förekomsten av en djursjukdom som ska bekämpas, om djurhållningsplatsen är sådan att det finns en särskild risk för att den sjukdomen förekommer eller sprider sig och om det är nödvändigt att

regelbundet övervaka förekomsten av sjukdomen för att genomföra Europeiska unionens rättsakter eller för att kontrollera spridningsrisken (*obligatorisk hälsoövervakning*). Vid obligatorisk hälsoövervakning ska man på djurhållningsplatsen övervaka djurens hälsotillstånd, ta eller låta ta de prover på djuren som behövs för diagnostik av sjukdomen, sända proverna till ett laboratorium för analys samt föra journal över provtagningar och provförsändelser. Vid behov ska aktören sända uppgifter om analysresultaten till tillsynsmyndigheten och göra en anmälan om förekomsten av djursjukdomen på djurhållningsplatsen, om antalet djur på djurhållningsplatsen samt om nya djur som tagits in.

På djurhållningsplatser som omfattas av obligatorisk hälsoövervakning ska kommunalveterinären regelbundet, och så ofta som det är ändamålsenligt med tanke på övervakningen av sjukdomen, företa inspektioner för att klarlägga om de skyldigheter som den obligatoriska hälsoövervakningen omfattar har fullgjorts och om den djursjukdom för vars bekämpning hälsoövervakningen genomförs förekommer på djurhållningsplatsen.

Närmare bestämmelser om vilka djurhållningsplatser och djursjukdomar som den obligatoriska hälsoövervakningen ska gälla och om vilka skyldigheter den omfattar utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om antalet prover, provtagningsfrekvensen, sättet på vilket proverna ska tas och sändas för analys, laboratorieanalys av prover samt om journalföring av prover utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom får närmare bestämmelser om frekvensen av och innehållet i de myndighetsinspektioner som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

9 §

Frivillig hälsoövervakning samt hälsoklassificering av djurhållningsplatser

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats har rätt att få den placerad i en hälsokategori utifrån en hälsoklassificering som beskriver den risk för spridning av en djursjukdom som platsen medför, om aktören

förbinder sig att övervaka djursjukdomen i fråga på djurhållningsplatsen och uppfyller förutsättningarna för övervakningen av djursjukdomen (*frivillig hälsoövervakning*).

En aktör som har förbundit sig till frivillig hälsoövervakning ska låta göra regelbundna hälsokontroller på djuren, ta eller låta ta behövliga prover på djuren, sända proverna till ett laboratorium för analys, föra journal över provtagningar och provförsändelser samt vid behov göra en anmälan hos myndigheten om att en djursjukdom förekommer på djurhållningsplatsen. Aktören ska också iaktta de förbud, villkor och begränsningar som ingår i hälsoövervakningen och som gäller anskaffning av djur som tillhör mottagliga arter eller könsceller eller embryon av sådana djur från djurhållningsplatser som inte omfattas av hälsoövervakningen eller som hör till en lägre hälsokategori, samt iaktta skyldigheterna i fråga om märkning av djur och journalföring av djur, könsceller och embryon.

Djurhållningsplatser som omfattas av frivillig hälsoövervakning hälsoklassificeras enligt hur sannolikt det är att den djursjukdom som övervakas inte förekommer på dem. Vid klassificeringen beaktas misstänkta och konstaterade fall av djursjukdomar hos djuren på djurhållningsplatsen och hos djur som har kommit i kontakt med dem, resultaten av de analyser som avses i 2 mom. samt hur länge djurhållningsplatsen har varit föremål för frivillig hälsoövervakning. På övervakningen av djurhållningsplatser tillämpas bestämmelserna i 8 § 2 mom.

Bestämmelser om vilket slag av djurhållningsplatser och djursjukdomar som omfattas av frivillig hälsoövervakning, om de förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter enligt 2 mom. som ingår i hälsoövervakningen, om hur ofta de hälsokontroller som hör till hälsoövervakningen ska göras samt om den hälsoklassificering som avses i 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om hälsokontroller, provtagning, sändning och journalföring av prover enligt 2 mom. samt om hur ofta den övervakande myndigheten ska företa inspektioner och vad inspektionerna ska omfatta utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §

Förbindelse till frivillig hälsoövervakning samt beslut om hälsokategori

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats som vill förbinda sig till frivillig hälsoövervakning ska anmäla detta till en tillsynsmyndighet. Beslutet om vilken hälsokategori djurhållningsplatsen ska tillhöra fattas av regionförvaltningsverket.

Regionförvaltningsverket kan återta sitt beslut om hälsokategori om djurhållningsplatsen inte iakttar de förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter som avses i 9 § 2 mom. Regionförvaltningsverket ska återta beslutet om hälsokategori om den aktör som ansvarar för djurhållningsplatsen anmäler att han eller hon upphör med hälsoövervakningen på den berörda djurhållningsplatsen.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar som avses i 1 och 2 mom. och om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 §

Vaccinering och annan behandling av djur

För att avvärja en djursjukdom som ska bekämpas kan en för djur ansvarig aktör åläggas att se till att djuren blir vaccinerade eller behandlade på annat sätt, om djursjukdomens förekomst inte utan oskäligen kostnader eller förluster kan förhindras eller begränsas och om förekomsten av sjukdomen orsakar allvarlig skada för djurhållningen eller för människors hälsa, eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter vaccinationer eller behandlingar. Skyldigheten att vaccinera eller ge behandling kan utsträckas till att gälla alla sådana djur som tillhör mottagliga arter för vilka ett vaccin finns eller en behandling kan ges, eller endast sådana djur eller djurhållningsplatser i fråga om vilka det finns en särskild risk för att sjukdomen kan förekomma och spridas eller som har drabbats av en sjukdom som kan medföra särskild skada för djurhållningen eller för människors hälsa.

Den ansvarige aktören ska se till att de djur

som vaccinationsskyldigheten eller skyldigheten att ge behandling gäller vaccineras eller behandlas på det sätt som krävs. Aktören ska också märka de djur som har vaccinerats eller behandlats och föra journal över vaccinationer och behandlingar, om detta krävs för bekämpning av djursjukdomen, samt hos tillsynsmyndigheten göra behövliga anmälningar om vaccinationer och behandlingar. I syfte att följa med effekterna av vaccinationer och behandlingar ska tillsynsmyndigheten företa behövliga undersökningar.

Bestämmelser om genomförande av obligatoriska vaccinationer och behandlingar, om vilka djur och djurhållningsplatser som vaccinationsskyldigheten eller skyldigheten att ge behandling ska gälla, om de vaccin eller behandlingar som ska användas, om vaccinering- eller behandlingsmetoden, om hur ofta vaccinationer eller behandlingar ska ges samt om märkningsskyldighet, journalföringsplikt och anmälningsskyldighet i fråga om vaccinationer och behandlingar utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om myndighetsundersökningar i samband med vaccinationer och behandlingar får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Utöver det som bestäms i denna paragraf får Livsmedelssäkerhetsverket för att avvärja en djursjukdom som ska bekämpas genomföra betesvaccinering av vilda djur.

12 §

Ordnanande av djurutställningar och andra motsvarande tillställningar

Den som ordnar en utställning av nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfän eller någon annan motsvarande tillställning där sådana djur tillfälligt samlas från flera olika djurhållningsplatser, ska se till att inga sådana djur förs till tillställningen som kan eller misstänks kunna sprida en djursjukdom. Nötkreatur, får, getter, svin och fjäderfän ska på platsen för tillställningen hållas avskilda från sådana andra djurarter som kan vara infekterade med djursjukdomar som kan överföras till de ovan nämnda djuren.

Närmare bestämmelser om hälsokraven i fråga om nötkreatur, får, getter, svin och

fjäderfän som förs till sådana tillställningar som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Frisläppning av djur i naturen

Djur får inte släppas fria i naturen om den som släpper djuren fria vet eller misstänker att de kan sprida en djursjukdom som kan medföra skada för andra djur eller för människor.

Närmare bestämmelser om hälsotillståndskrav för djur som släpps ut i naturen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

3 kap.

Anmälan av djursjukdomar och övervakning av sjukdomsläget

14 §

Skyldighet att anmäla djursjukdomar

Om en aktör som är ansvarig för djur eller någon annan person som deltar i undersökning, skötsel, hantering, transport, avlivning, slakt, jakt, fångst, rensning eller observation av djur misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål anmäla saken till kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket. En aktör som är ansvarig för djur ska till nämnda myndigheter också anmäla sådant massinsjuknande eller sådan massdöd av djur samt sådana väsentliga förändringar i djurs beteende eller produktivitet som kan tyda på förekomst av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om anmälningsförfarandet samt om sådana förändringar i djurs beteende eller i produktiviteten som ska anmälas får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Anmälningsplikt för veterinärer och laboratorier

Om en veterinär misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas, en anmälningspliktig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska veterinären trots tystnadsplikten anmäla saken till kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket. En djursjukdom som ska bekämpas och en ny, allvarlig djursjukdom ska anmälas utan dröjsmål.

Vad som bestäms om veterinärer i 1 mom. gäller också laboratorier, oavsett om prov har sänts för analys för diagnostik av den berörda sjukdomen eller för någon annan undersökning.

16 §

Tillsynsmyndighetens anmälningsplikt

Om kommunalveterinären misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas, en anmälningspliktig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom, eller om kommunalveterinären tar emot en anmälan som avses i 14 eller 15 §, ska han eller hon anmäla saken till regionförvaltningsverket. Kommunalt veterinären ska dessutom varje månad sända regionförvaltningsverket ett sammandrag av alla fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar som har konstaterats på hans eller hennes tjänsteområde.

Regionförvaltningsverket ska delge Livsmedelssäkerhetsverket de i 1 mom. och i 14 och 15 § avsedda anmälningar som regionförvaltningsverket har tagit emot. Regionförvaltningsverket ska dessutom varje månad sända Livsmedelssäkerhetsverket en sammanställning av de sammandrag som avses i 1 mom. Livsmedelssäkerhetsverket ska anmäla fall av djursjukdomar som ska bekämpas och nya, allvarliga djursjukdomar till jord- och skogsbruksministeriet.

Kommunalveterinären och regionförvaltningsverket ska anmäla fall av sådana djursjukdomar som kan medföra fara för männis-

kors hälsa till den läkare som ansvarar för smittsamma sjukdomar vid den hälsovårdscentral som saken gäller.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar och sammandrag som avses i denna paragraf, om den tidsfrist inom vilken de ska göras samt om det förfarande som ska iakttas i samband med anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

17 §

Övervakningsundersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket ska övervaka det allmänna hälsotillståndet hos djur och förekomsten av djursjukdomar utifrån de anmälningar som avses i detta kapitel, de laboratorieundersökningar som verket utför, de uppgifter och mikrob- och parasitstammar som verket får från andra laboratorier samt de statistiska uppgifter om sjukdomsfall som veterinärer behandlat och som avses i 12 § 1 mom. i lagen om utövning av veterinäryrket.

I syfte att övervaka hälsotillståndet hos djur och förekomsten av djursjukdomar får Livsmedelssäkerhetsverket verkställa obligatorisk screening av djur (*övervakningsundersökningar*), i samband med vilka djur kan undersökas för att klarlägga deras hälsostatus och behövliga prover tas på djuren och de produkter som härrör från dem samt från djurhållningsplatsen. Aktörer som är ansvariga för djur och djurhållningsplatser samt anläggningar som tar emot djurprodukter är skyldiga att tillåta undersökning av och provtagning på djur i samband med övervakningsundersökningar. En övervakningsundersökning ska genomföras om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det.

Livsmedelssäkerhetsverket kan verkställa övervakningsundersökningen själv eller bestämma att någon annan tillsynsmyndighet ska göra det. Också en aktör eller anläggning som avses i 2 mom. kan åläggas att ta prover och sända prover för analys i samband med en övervakningsundersökning, om detta är möjligt med beaktande av provernas art och de kunskaper och färdigheter som krävs för uppgiften. Livsmedelssäkerhetsverket kan

dessutom med en instans som administrerar ett nationellt djurhälsovårdsprogram som avses i 12 § i veterinärvårdslagen (765/2009) komma överens om provtagning i övervakningssyfte i samband med de veterinärbesök som ingår i programmet.

Livsmedelssäkerhetsverket får också verkställa övervakningsundersökningar som avser vilda djur eller prover som har sänts till myndigheten för andra undersökningar.

Närmare bestämmelser om genomförandet av sådana övervakningsundersökningar som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

18 §

Övervakningsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en plan för övervakningen av djurs allmänna hälsotillstånd och förekomsten av djursjukdomar. Av planen ska det framgå vilka i 17 § avsedda övervakningsundersökningar man har för avsikt att genomföra samt hur och i vilken utsträckning prover som sänts till Livsmedelssäkerhetsverket i annat syfte än för övervakningsundersökningar kommer att utnyttjas vid övervakningen av djurs allmänna hälsotillstånd och förekomsten av djursjukdomar. Planen ska uppdateras årligen.

4 kap.

Åtgärder vid sjukdomsutbrott

19 §

Primära åtgärder för att förhindra spridning av sjukdom

En aktör som är ansvarig för djur som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska om möjligt hålla djuret avskilt från andra djur på djurhållningsplatsen och undvika att förflytta djur, produkter, varor och ämnen som eventuellt kan sprida smitta tills regionförvaltningsverket har beslutat om fortsatta åtgärder.

En veterinär som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska utan dröjsmål ge den aktör som är ansvarig för djuren råd om de åtgärder som avses i 1 mom.

20 §

Formell misstanke om djursjukdom

En tillsynsmyndighet som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom eller får en anmälan enligt 14 eller 15 § om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska utan dröjsmål undersöka djuret och ta de prover på djuret som behövs. Tillsynsmyndigheten ska också undersöka förhållandena på djurhållningsplatsen, de övriga djuren, foder och strö samt ta behövliga prover från djurhållningsplatsen. Om det är fråga om ett vilt djur ska tillsynsmyndigheten se till att behövliga prover tas från djurets livsmiljö. Tillsynsmyndigheten ska sända proverna till ett laboratorium där de ska analyseras i syfte att bekräfta eller utesluta sjukdom.

Om regionförvaltningsverket med stöd av undersökningar som har gjorts på djurhållningsplatsen, resultatet av laboratorieundersökningar, ett samband mellan ett djur och en smittkälla eller av någon annan därmed jämförbar anledning misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom (*formell misstanke om djursjukdom*) och det inte är möjligt att konstatera eller utesluta misstanken om sjukdom utan att avliva djuret, får regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska avlivas. Regionförvaltningsverket får dock inte bestämma att ett djur ska avlivas, om den formella misstanken gäller en djursjukdom som ska övervakas.

Närmare bestämmelser om undersökning av djur och djurhållningsplatser, provtagningens nivå och omfattning, det förfarande som ska iakttas vid sändandet av prover samt om laboratorieundersökning av prover får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

21 §

Konstaterandet av en djursjukdom som ska bekämpas och av en ny allvarlig djursjukdom

Ett konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom föreligger, om tillsynsmyndigheten på allmänt godtagna veterinärmedicinska grunder kan konstatera att ett djur har drabbats av den berörda sjukdomen eller smittan.

22 §

Utredning om en djursjukdoms ursprung och utbredning

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska regionförvaltningsverket utarbeta en utredning över sjukdomens ursprung och utbredning. Regionförvaltningsverket får anlita kommunalveterinären som hjälp i utredningen. I utredningen ska i behövlig omfattning finnas uppgifter om

- 1) den tidpunkt då sjukdomen sannolikt har kommit till djurhållningsplatsen,
- 2) möjliga smittkällor,
- 3) djurprodukter samt andra ämnen och varor som sjukdomen kan ha överförts till, samt
- 4) andra djurhållningsplatser från vilka sjukdomen kan ha överförts till djurhållningsplatsen eller till vilka den kan ha spridits därifrån eller vars djurbesättning kan ha insjuknat från samma smittkälla.

Kommunalveterinären ska företa behövliga undersökningar på i 1 mom. 4 punkten avsedda andra djurhållningsplatser och ta behövliga prover från dem.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av en utredning om ursprung och utbredning av en djursjukdom samt om undersökningar och provtagningar enligt 2 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Beslut för att förhindra spridning av sjukdom

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom

som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska regionförvaltningsverket utan dröjsmål vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra att sjukdomen sprids. I ett sådant fall kan regionförvaltningsverket fatta ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen och genom vilket myndigheten med beaktande av hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprider sig och de skador den kan förorsaka får

1) bestämma att djuren på djurhållningsplatsen ska isoleras eller hållas inomhus samt förbjuda att djur förflyttas mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen eller begränsa sådana förflyttningar,

2) bestämma att djurens hälsotillstånd ska övervakas och bestämma om journalföringsplikt i samband med detta,

3) förbjuda att djur, djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida smitta förflyttas från eller till djurhållningsplatsen, begränsa förflyttningar eller ställa villkor för dem samt bestämma om förvaringen och hanteringen av nämnda produkter, ämnen och varor,

4) bestämma om undersökning av djuren och djurprodukterna samt djurens livsmiljö på djurhållningsplatsen samt om vaccinering och medicinsk eller annan behandling av djuren på djurhållningsplatsen,

5) bestämma om en aktörs journalföringsplikt, skyldighet att förse djur eller produkter med märkning eller skyldighet att göra en anmälan till myndigheterna i samband med vaccinering och medicinsk eller annan behandling av djur,

6) begränsa enskilda personers rätt att komma till och avlägsna sig från djurhållningsplatsen i annan omfattning än vad som är nödvändigt,

7) bestämma om användning av redskap, utrustning och skyddskläder på djurhållningsplatsen och bestämma om rengöring och desinfektion av dem samt bestämma om rengöring och desinfektion av sådana ytor som kommer i kontakt med djurstallar och djur och av fordon som besöker djurhållningsplatsen,

8) bestämma om åtgärder som syftar till att förhindra att vilda djur och vektorer kom-

mer i kontakt med djuren på djurhållningsplatsen eller att sällskapsdjur kommer i kontakt med andra djur,

9) bestämma om behandling och desinfektion av djurhållningsplatsens eller rensningsanläggningens utloppsvatten, samt

10) bestämma om journalföringsplikt i fråga om djur och djurprodukter samt sådana andra produkter och foder på djurhållningsplatsen som eventuellt kan sprida smitta, till den del detta inte regleras någon annanstans i lag.

Regionförvaltningsverket ålägger kommunalveterinären att sörja för undersökning och vaccinering samt medicinsk eller annan behandling enligt 1 mom. 4 punkten när åtgärderna är sådana att endast en veterinär kan utföra dem. Regionförvaltningsverket ska omedelbart delge de myndigheter vars uppgifter beslutet har konsekvenser för ett beslut som avses i 1 mom.

Regionförvaltningsverket får i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett beslut som avses i 1 mom. om det finns ett grundat behov för detta och om dispensen inte medför risk för spridning av sjukdomen. I dispensen får det ställas sådana villkor som behövs för att förhindra spridning av sjukdomen.

Bestämmelser om de åtgärder som tillsynsmyndigheten ska vidta för att bekämpa en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ge dispens enligt 3 mom. utfärdas dessutom genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Giltighetstiden för beslut som fattas för att förhindra spridning av en sjukdom

Regionförvaltningsverket ska upphäva ett med stöd av 23 § 1 mom. fattat beslut omedelbart när misstanken om djursjukdom inte längre kvarstår. Beslutet ska också upphävas när man genom laboratorieundersökningar eller på något annat tillfredsställande sätt har kunnat säkerställa att djursjukdomen inte längre förekommer på djurhållningsplatsen eller att den till följd av de åtgärder som vidtagits på djurhållningsplatsen inte längre

medför fara för människors eller djurs hälsa. Ett beslut som har meddelats för att förhindra spridning av en ny, allvarlig djursjukdom ska upphävas senast en månad från det att det meddelades, om inte sjukdomen vid den tidpunkten har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas.

De övriga tillsynsmyndigheterna ska omedelbart underrätta regionförvaltningsverket om sådana omständigheter som de har kännedom om och som har betydelse med tanke på beslutets giltighetstid.

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats och som vidtar åtgärder för att på djurhållningsplatsen utrota en djursjukdom som ska övervakas ska göra en förhandsanmälan om åtgärderna hos kommunalveterinären, om detta är nödvändigt för att bekräfta sjukdomsfrihet. Kommunalveterinären ska kontrollera att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om vad som i fråga om varje enskild djursjukdom ska anses vara ett tillfredsställande sätt att säkerställa att sjukdomen inte längre förekommer på en djurhållningsplats eller att den inte längre medför fara får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om djursjukdomar i fråga om vilka utrotningsåtgärderna ska anmälas enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

25 §

Interimistiska beslut i brådskande situationer

I en brådskande situation där kommunalveterinären misstänker eller det konstateras att ett djur lider av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom och där det krävs omedelbara åtgärder för att förhindra spridning av sjukdomen men regionförvaltningsverket ännu inte har vidtagit några åtgärder i ärendet, får kommunalveterinären meddela ett interimistiskt beslut enligt 23 § 1 mom. Beslutet ska omedelbart underställas regionförvaltningsverket för avgörande. Regionförvaltningsverket ska fatta ett eget beslut i ärendet utan dröjsmål, dock

senast inom fjorton dygn från det att det interimistiska beslutet meddelades.

26 §

Beslut om utrotande av en djursjukdom på en djurhållningsplats

Vid konstaterat fall av en farlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom får Livsmedelssäkerhetsverket vidta nödvändiga åtgärder för att utrota sjukdomen på djurhållningsplatsen. I ett sådant fall får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen

1) bestämma att djur ska avlivas, slaktas eller rensas,

2) bestämma om hantering, användning och bortskaffande av djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt sprider smitta,

3) bestämma att djurhållningsplatsen ska rengöras omsorgsfullt och desinficeras,

4) bestämma att betesmarker och andra utrymmen utomhus ska behandlas i syfte att utrota smitta, eller belägga dem med användningsförbud,

5) bestämma att föremål och konstruktioner som inte kan rengöras eller desinficeras eller vars rengöring eller desinfektion skulle bli oskäligt dyr med hänsyn till föremålets och konstruktionernas värde ska förstöras,

6) förbjuda att nya djur tas in på djurhållningsplatsen innan tillräckligt lång tid har förflutit sedan området rengjordes och desinficerades eller konstruktionerna förnyades, samt

7) bestämma om undersökning av de djur som finns på djurhållningsplatsen och av djur som tas in där.

Livsmedelssäkerhetsverket får fatta ett beslut enligt 1 mom. också utifrån en formell misstanke om djursjukdom som avser en allvarlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom, om detta är nödvändigt för att förhindra att sjukdomen sprids och om sjukdomsfallet inte kan bekräftas eller misstanken uteslutas inom en skälig tid med hänsyn till hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprids och de skador den medför.

Regionförvaltningsverket ansvarar för verkställigheten av ett i 1 mom. avsett beslut. Myndigheten får vid behov anlita kommunalveterinären som hjälp vid verkställigheten. Den som beslutet gäller är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som är skälig med hänsyn till personens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper och omständigheter.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som är nödvändiga för att utrota en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

27 §

Beslut på ansökan av djurägaren

Vid formell misstanke om djursjukdom som avser en djursjukdom som ska övervakas eller en ny, allvarlig djursjukdom, eller vid konstaterat fall av en sådan sjukdom, får Livsmedelssäkerhetsverket på ansökan av djurägaren fatta beslut om avlivning eller slakt av ett eller flera djur på djurhållningsplatsen eller rensning av fiskar. Ett sådant beslut kan endast fattas i en situation där de förbud, villkor, begränsningar eller åtgärder som avses i 23 § 1 mom. 1—3 punkten av ekonomiska orsaker eller av orsaker som hänför sig till djurens välbefinnande i betydande grad försvårar djurhållningen, och där det är nödvändigt att avliva eller slakta djuren eller rensa fiskarna för att utrota djursjukdomen på djurhållningsplatsen. Djurägaren ansvarar för verkställigheten av beslutet.

Bestämmelser om djursjukdomar vid vars förekomst eller vid misstanke om förekomst ett beslut om avlivning eller slakt av djur eller rensning av fiskar dock inte får fattas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

28 §

Åtgärder i anslutning till andra zoonoser än sådana som har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas

Om en zoonos som inte har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas miss-

tänks eller konstateras förekomma på en djurhållningsplats där det utövas yrkesmässig försäljning av djur till konsumenter, yrkesmässigt utställande av djur eller med djur förknippad hobbyverksamhet som har yrkesmässig karaktär, är den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen skyldig att informera djurköparna och besökarna på djurhållningsplatsen om detta samt vidta sådana åtgärder som behövs för att skydda dem mot smitta.

Om det är nödvändigt för att avvärja fara för människors hälsa får regionförvaltningsverket genom ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen bestämma om

- 1) rengöring och desinfektion av utrustning och redskap som används på djurhållningsplatsen,
- 2) förvaring och användning av sådana produkter, ämnen och varor på djurhållningsplatsen som kan vara kontaminerade,
- 3) rengöring och desinfektion av djurstallar och av ytor som är i kontakt med djur,
- 4) bekämpning och övervakning av skadedjur,
- 5) det sätt på vilket djurköpare och besökare på djurhållningsplatsen anvisas att skydda sig mot smitta, samt
- 6) medicinsk behandling av djuren på djurhållningsplatsen.

29 §

Spårning, behandling och bortskaffande av produkter

I samband med den utredning som avses i 22 § ska regionförvaltningsverket i den mån det är möjligt spåra produkter som medför risk för spridning av en djursjukdom som lätt sprids eller av en farlig djursjukdom, när produkterna har fått från mottagliga djur på djurhållningsplatsen efter den tidpunkt då sjukdomen med utgångspunkt i utredningen sannolikt har kommit till djurhållningsplatsen.

Livsmedelssäkerhetsverket får genom ett beslut som riktas till ägaren eller innehavaren av produkterna bestämma om hur de produkter som avses i 1 mom. samt produkter som har kommit i kontakt med dem ska förvaras eller behandlas i syfte att undanröja risken för

smittspridning, eller bestämma att produkterna ska märkas med uppgift om deras ursprung och behandling. Om risken för smittspridning inte kan undanröjas genom behandling får Livsmedelssäkerhetsverket besluta att produkterna ska bortskaffas. Den som beslutet riktats till ansvarar för verkställigheten av Livsmedelssäkerhetsverkets beslut.

Bestämmelser om vilka i 1 och 2 mom. avsedda åtgärder som bekämpning av en enskild djursjukdom förutsätter, samt närmare bestämmelser om åtgärderna, får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

30 §

Djursjukdomar hos vilda djur

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vilda djur, får regionförvaltningsverket ålägga kommunalveterinären att anordna övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur som tillhör mottagliga arter och provtagning i samband med övervakningen. Regionförvaltningsverket får dessutom ålägga kommunalveterinären att se till att döda vilda djur bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Om åtgärder enligt 1 mom. endast kan vidtas med stöd av ett tillstånd som avses i naturvårdslagen, jaktlagen eller lagen om fiske ska regionförvaltningsverket ansvara för ansökan om tillstånd.

Närmare bestämmelser om övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur, om provtagning på och om bortskaffande av döda vilda djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

31 §

Tillsynsmyndighetens informationsskyldighet

Tillsynsmyndigheten ska informera om en formell misstanke om djursjukdom och om förekomsten av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom samt om de åtgärder som vidtas för att förhindra att sjukdomen sprids. Om det är till-

räckligt för att bekämpa sjukdomen kan informationen begränsas till att endast gälla vissa personer eller aktörer eller grupper av sådana.

Närmare bestämmelser om informationen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

5 kap.

Områdesvisa åtgärder som syftar till att förhindra spridning av djursjukdomar

32 §

Smittområde

Om det hos ett djur konstateras en djursjukdom som lätt sprider sig eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom kan ett smittområde inrättas på det område som närmast omgärdar den plats där sjukdomen förekommer och där sjukdomen anses förekomma med stor sannolikhet med tanke på hur sjukdomen sprids, områdets geografiska egenskaper samt djurarterna och djurtätheten på området. Smittområdet kan i fråga om en djursjukdom som sprids via insekter ha en radie på högst 20 kilometer och i fråga om andra djursjukdomar en radie på högst tre kilometer från sjukdomens förekomstplats, om inte något annat bestäms i Europeiska unionens lagstiftning. Ett smittområde kan också inrättas i samband med att en djursjukdom som lätt sprider sig har konstaterats utanför landets gränser.

De aktörer som ansvarar för djurhållningsplatserna inom smittområdet kan åläggas att iaktta de nödvändiga förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter som avses i 23 § 1 mom. i syfte att förhindra att sjukdomen sprids.

Beslut om inrättande och avveckling av ett smittområde och om förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter som ska iakttas på smittområdet fattas av Livsmedelssäkerhetsverket. I fråga om verkställigheten av beslutet tillämpas 23 § 2 mom. Ett smittområde ska omedelbart avvecklas när de föreskrivna förutsättningarna för att inrätta ett smittområde inte längre föreligger.

Sådana närmare bestämmelser som ge-

nomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att inrätta ett smittområde, om avveckling av ett smittområde och om fastställande av områdets gränser samt om de nödvändiga förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter som ska iakttas inom ett smittområde som har inrättats för att bekämpa en enskild djursjukdom utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

33 §

Restriktionszon

Om det hos ett djur konstateras en djursjukdom som lätt sprider sig eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom, kan en restriktionszon inrättas på det område som omgärdar den plats där sjukdomen förekommer. Smittområdet hör till restriktionszonen. En restriktionszon kan indelas i delzoner, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det. En restriktionszon kan också inrättas i samband med att en djursjukdom som lätt sprider sig har konstaterats utanför landets gränser.

En restriktionszon inrättas och avvecklas genom beslut av Livsmedelssäkerhetsverket. När gränserna för en restriktionszon och dess olika delar bestäms ska geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer samt övervakningsmöjligheterna beaktas. En restriktionszon ska omedelbart avvecklas när de föreskrivna förutsättningarna för att inrätta en restriktionszon inte längre föreligger.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att inrätta en restriktionszon, om avveckling av en restriktionszon och om fastställande av zongränser samt om indelning i delzoner utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

34 §

Åtgärder inom en restriktionszon

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en sjukdom eller för att skydda

människors hälsa, får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut

1) ålägga kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket att inspektera sådana djurhållningsplatser inom restriktionszonen där djur som tillhör mottagliga arter hålls och inspektera djuren på dessa djurhållningsplatser samt ta de prover som behövs för diagnostik av sjukdomen,

2) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom restriktionszonen att isolera de djur som hålls inom zonen eller hålla dem inomhus, förbjuda förflyttning av djur mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen och begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

3) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos de djur som hålls inom restriktionszonen, att behandla dessa djur och de embryon och könsceller som finns inom zonen eller ge djuren medicinsk behandling samt att föra journal över övervakningen av djurens hälsotillstånd och över medicinsk och annan behandling av djuren,

4) förbjuda transport eller annan förflyttning av djur, djurprodukter, djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdomen inom restriktionszonen, över zongränsen eller via zonen, begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

5) förbjuda att djur som härstammar från restriktionszonen och produkter som härrör från dessa djur släpps ut på marknaden eller används som livsmedel eller som foder för djur eller begränsa sådan verksamhet, samt bestämma hur aktörer som är ansvariga för djur och innehavare av produkter ska förvara dessa djur och produkter samt använt strö eller behandla dem,

6) ålägga aktörer som är ansvariga för djur samt innehavare av produkter att förse de djur och djurprodukter som härstammar från restriktionszonen med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet och behandling, eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna,

7) begränsa enskilda personers rätt att röra sig på djurhållningsplatser och i djurstallar inom restriktionszonen samt bestämma att personer som kommer i kontakt med djur ska

använda skyddskläder, tvätta sig samt rengöra och desinficera sina kläder och sin utrustning,

8) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom restriktionszonen att förhindra smittspridning via vilda djur, vektorer, sällskapsdjur och fordon som besöker djurhållningsplatsen,

9) ålägga regionförvaltningsverket att vidta åtgärder för att rengöra och desinficera sådana personers kläder och skodon samt fordon och varor som överskrider gränsen mellan olika delzoner eller restriktionszonens yttre gräns eller vidta åtgärderna inom zonen i syfte att förhindra att en djursjukdom sprider sig via vilda djur eller vektorer,

10) förbjuda artificiell insemination, embryoöverföring och betäckning av djur inom restriktionszonen eller begränsa sådan verksamhet eller ställa villkor för den,

11) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter släpps ut i naturen och att vilda djur som tillhör mottagliga arter matas inom restriktionszonen,

12) förbjuda vaccinering av djur inom restriktionszonen, samt

13) bestämma att aktörer som ansvarar för djur samt innehavare av produkter ska föra journal över sådana djur och djurprodukter och sådana eventuellt smittospridande produkter och foder som finns inom restriktionszonen, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om vilka av de i 1 mom. avsedda förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som det ska bestämmas att ska iaktas inom en restriktionszon som har inrättats på grund av en enskild djursjukdom, och i delzonerna om sådana har avgränsats, samt om i vilken omfattning det ska bestämmas att de ska iaktas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

35 §

Restriktionsområde

Ett restriktionsområde kan inrättas på ett område

1) där det förekommer en djursjukdom

som lätt sprider sig och som hotar att spridas annanstans trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32—34 §, eller

2) där det förekommer en djursjukdom som ska bekämpas och som av geografiska, ekologiska eller epidemiologiska skäl eller på grund av sjukdomens stora utbredning inte kan utrotas snabbt, eller där det förekommer en djursjukdom som bekämpas i andra områden i landet och det därför är befogat att inrätta ett restriktionsområde i syfte att trygga ett gott djursjukdomsläge i andra områden.

Ett restriktionsområde inrättas och avvecklas genom beslut av jord- och skogsbruksministeriet. När ett restriktionsområde inrättas och när områdets gränser bestäms ska geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer samt övervakningsmöjligheterna beaktas. Ett restriktionsområde ska avvecklas när de föreskrivna förutsättningarna för att inrätta ett restriktionsområde inte längre föreligger.

36 §

Åtgärder inom ett restriktionsområde

Om det är nödvändig för att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller för att trygga ett gott djursjukdomsläge i andra områden i landet, eller när Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får jord- och skogsbruksministeriet genom ett beslut

1) förbjuda transport eller annan förflyttning inom och från restriktionsområdet av djur, djurprodukter och djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdomen, begränsa sådana transporter eller förflyttningar eller ställa villkor för dem,

2) bestämma att djur eller produkter inte får förflyttas från restriktionsområdet förrän de har behandlats i syfte att undanröja eventuell smitta eller förrän djuren har hållits i karantän, samt bestämma om tillåten användning av djur eller produkter,

3) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att lämna regionförvaltningsverket uppgifter om djurart, antal djur och identifikationer

med avseende på de djur som förts till och förflyttats från en djurhållningsplats på restriktionsområdet,

4) bestämma att djurtransportörer och djurförmedlare ska lämna regionförvaltningsverket uppgifter om de djur som de har transporterat eller förmedlat inom, från eller till restriktionsområdet, uppgifter om transporterna samt uppgifter om köp och försäljning av förmedlade djur,

5) ålägga aktörer som är ansvariga för djur samt innehavare av produkter att förse djur och djurprodukter som härstammar från restriktionsområdet med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet och behandling eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna, samt

6) bestämma att den som förflyttar djur eller djurprodukter bort från restriktionsområdet ska intyga djurens och produkternas ursprung och sjukdomsfrihet genom ett officiellt hälsointyg som har utfärdats av kommunalveterinären.

Närmare bestämmelser om de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som avses i 1 mom. samt om till vilka delar de ska tillämpas på enskilda djursjukdomar får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

37 §

Offentliggörande av ett beslut som gäller ett smittområde, en restriktionszon och ett restriktionsområde samt information om beslutet

På beslut om inrättande eller avveckling av ett smittområde, en restriktionszon eller ett restriktionsområde och på beslut om förbud, villkor eller begränsningar som ska iakttas eller åtgärder som ska genomföras på ett sådant område eller i en sådan zon ska det som i 9 och 10 kap. i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om delgivning av förvaltningsbeslut inte tillämpas.

Ett beslut som avses i 1 mom. ska publiceras i Finlands författningssamling. Tillsynsmyndigheten ska på behörigt sätt och i tillräcklig omfattning informera om beslutet i de kommuner inom vilka området eller zonen har inrättats. Information om ett beslut som

gäller ett smittområde eller en restriktionszon ska dessutom särskilt meddelas sådana för djurhållningsplatser ansvariga aktörer som tillsynsmyndigheten känner till och som beslutet gäller.

38 §

Dispens

Regionförvaltningsverket kan i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett förbud, ett villkor, en begränsning eller en åtgärd som ska tillämpas inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde, om dispensen inte medför risk för spridning av sjukdomen. I dispensen ställs sådana villkor som är nödvändiga för att bekämpa djursjukdomen.

Närmare bestämmelser om vilka förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som dispens kan ges från samt bestämmelser om förutsättningarna för att ge dispens utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

39 §

Avlivning av djur inom smittområden, restriktionszoner och restriktionsområden

Livsmedelssäkerhetsverket får besluta att sådana djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde som tillhör en mottaglig art ska avlivas, om det i området eller zonen förekommer en djursjukdom som lätt sprider sig och som hotar att sprida sig till övriga delar av landet trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32—36 §, om det i området eller zonen finns många djur som tillhör mottagliga arter som inte kan skyddas mot smitta, och om det är nödvändigt att avliva djuren för att förhindra att sjukdomen sprids. Livsmedelssäkerhetsverket får också bestämma att djuren ska vaccineras innan de avlivas, om djuren inte kan avlivas tillräckligt snabbt för att förhindra att sjukdomen sprids.

Livsmedelssäkerhetsverket får på ansökan av djurägaren besluta att djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde ska avlivas, om de förbud,

villkor eller begränsningar enligt 32, 34 och 36 § som gäller förflyttning av djur har varit i kraft i mer än 14 dygn och detta av ekonomiska orsaker eller av orsaker som hänför sig till djurens välbefinnande i betydande grad försvårar djurhållningen.

Regionförvaltningsverket ansvarar för verkställigheten av ett beslut enligt 1 och 2 mom. Den aktör som är ansvarig för djuren är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som är skäligen med hänsyn till aktörens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper och omständigheter.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i denna paragraf samt om under vilka förutsättningar och i vilken omfattning de kan tillämpas på en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

40 §

Nödvaccinering

Om en djursjukdom inte på annat sätt genom rimliga åtgärder kan utrotas från ett smittområde och en restriktionszon, eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får obligatorisk nödvaccinering av djur genomföras där. Nödvaccineringen kan utsträckas till att gälla alla sådana djur som tillhör en mottaglig art och för vilka vaccin kan erhållas, eller endast sådana djur och djurhållningsplatser i fråga om vilka det finns en särskild risk för att sjukdomen förekommer eller sprids vidare.

Regionförvaltningsverket svarar för genomförandet av nödvaccinering. En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att tillåta att djuren vaccineras och att vaccinerade djur förses med behövlig märkning. Den aktör som är ansvarig för djur eller den som utför vaccineringsen ska göra behövliga anteckningar om vaccinering i de intyg, förteckningar och andra dokument som gäller djuren. Tillsynsmyndigheterna ska genomföra sådana undersökningar som behövs för att övervaka förekomsten av djursjukdomen.

Om nödvaccinering genomförs i ett smittområde och en restriktionszon får transport och annan förflyttning av djur och djurpro-

dukter förbjudas, begränsas eller förbindas med villkor, om detta är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen. På samma grunder får det bestämmas att produkter som härrör från vaccinerade djur inte får användas eller släppas ut på marknaden, om de inte har behandlats och märkts på behörigt sätt, samt bestämmas om tillåten användning av produkterna.

Bestämmelser om genomförande av nödvaccinering och om vilka djur och djurhållningsplatser nödvaccineringen ska gälla utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om de vacciner som ska användas, om vaccinationsmetoden och om vaccinationsfrekvensen utfärdas också genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om de förbud, villkor och begränsningar som avses i 3 mom. utfärdas även genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Dessutom får närmare bestämmelser om de anteckningar om vaccinationer som ska göras i intyg, förteckningar och dokument utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

41 §

Klassificering av områden i syfte att förhindra spridning av sjukdomar hos vattenlevande djur

I syfte att förhindra spridning av djursjukdomar som ska bekämpas och som smittar på vattenlevande djur kan ett område i Finland, oberoende av vilka andra områdesvisa åtgärder som genomförs, i fråga om varje enskild sjukdom klassificeras som

- 1) ett sjukdomsfritt område,
- 2) ett område som övervakas i syfte att uppnå sjukdomsfri status,
- 3) ett område vars status i fråga om sjukdomen inte har definierats,
- 4) ett område där sjukdomen förekommer och där man försöker utrota den, samt
- 5) ett område där sjukdomen förekommer men där man inte försöker utrota den.

Inga vattenlevande djur som tillhör arter som är mottagliga för djursjukdomen i fråga eller som tillhör vektorarter eller könsceller från sådana vattenlevande djur eller orensade,

döda fiskar får förflyttas till områden i kategorierna 1 eller 3 från områden i en lägre kategori. Till områden i kategorierna 2 eller 4 får inte ovan avsedda vattenlevande djur, könsceller eller fiskar flyttas från andra områden än områden i kategori 1. Förbuden gäller dock inte förflyttningar som endast medför obetydlig risk för spridning av djursjukdom.

När vattenlevande djur som tillhör mottagliga arter eller som tillhör vektorarter eller könsceller från sådana vattenlevande djur eller orensade, döda fiskar förflyttas till eller från ett område som har klassificerats enligt 1 mom., ska den aktör som är ansvarig för djur, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, genom ett av kommunalveterinären utfärdat officiellt hälsointyg intyga ursprunget till de vattenlevande djur och könsceller som förflyttas samt deras status som fria från sjukdomen i fråga.

Klassificeringen av områden sker genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Vid klassificeringen ska geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer beaktas. Bestämmelser om sådana förflyttningar enligt 2 mom. som förbuden enligt det momentet inte ska gälla och bestämmelser om förflyttningar för vilka ett intyg enligt 3 mom. ska krävas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om dessa intyg får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

42 §

Biosektor

Livsmedelssäkerhetsverket kan på ansökan godkänna att en djurhållningsplats eller ett nätverk av djurhållningsplatser där risken för att en djursjukdom som ska bekämpas ska spridas i samband med verksamheten hanteras exceptionellt väl bildar en enhet där man inte tillämpar alla i detta kapitel avsedda områdesvisa förbud, villkor, begränsningar och åtgärder för att förhindra spridningen av djursjukdomen (*biosektor*). En djurhållningsplats som hör till en biosektor ska regelbundet övervakas av kommunalveterinären.

I ansökan om godkännande av en biosektor

ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och till djurhållningsplatsen eller djurhållningsplatserna. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten i biosektorn, av risken för djursjukdomar i samband med verksamheten samt av riskhanteringsåtgärderna.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om vilka områdesvisa förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som inte ska gälla biosektorer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom får det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna en biosektor och om godkännandeförfarandet samt om hur ofta den övervakande myndigheten ska företa inspektioner och vad inspektionerna ska omfatta.

6 kap.

Åtgärder för att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom

43 §

Beredskapsplan

Ett slakteri enligt livsmedelslagen, en djurpark enligt 20 § i djurskyddslagen (247/1996), en station för insamling av sperma enligt denna lag samt en veterinär gränskontrollstation ska utarbeta en beredskapsplan med tanke på djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar, om där hanteras djurarter som är mottagliga för dessa djursjukdomar. Planen ska omfatta en beskrivning av de åtgärder som ska genomföras vid misstanke om eller konstaterad djursjukdom. I planen ska det också redogöras för den utbildning i bekämpning av djursjukdomar som personalen har fått samt för den interna informationen och kommunikationen. Beredskapsplanen för ett slakteri kan tas in i den plan för egenkontroll som avses i 20 § i livsmedelslagen.

Närmare bestämmelser om de djursjukdo-

mar i fråga om vilka en beredskapsplan ska utarbetas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

44 §

Åtgärder på djurhållningsplatser samt djurutställningar och djurtävlingar

Om en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom förekommer i Finland, eller om man misstänker att sjukdomen förekommer hos vilda djur eller sprids till Finland via vilda djur eller vektorer eller på något annat motsvarande sätt, får behövliga åtgärder vidtas för att förhindra spridning av sjukdomen. I detta syfte får man

1) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos djur som tillhör mottagliga arter,

2) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att hålla djur som tillhör mottagliga arter inomhus,

3) förbjuda sådan matning av vilda djur som medför risk för spridning av djursjukdomen,

4) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att skydda utfodringsställena för djur som hålls utomhus och att vidta andra åtgärder för att förhindra att djuren på djurhållningsplatsen smittas av vilda djur,

5) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser att se till att kläder och skodon som har använts i stallarna på djurhållningsplatsen rengörs och desinficeras,

6) ålägga tillsynsmyndigheterna att bekämpa och följa med förekomsten av vektorer,

7) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser och de som besöker djurhållningsplatser att vidta åtgärder för att förhindra att smitta sprids via fordon som besöker djurhållningsplatsen, samt

8) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter förs till djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar.

Närmare bestämmelser om ålägganden och förbud som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Kommunalveterinären ska företa inspektioner på djurhållningsplatser i syfte att övervaka efterlevnaden av ålägganden och förbud som avses i 1 mom. 1—7 punkten samt anmäla inspektionerna till regionförvaltningsverket.

45 §

Tillfälligt transportförbud

Om en djursjukdom som lätt sprider sig, vars utbredning är okänd eller som hotar att spridas vidare trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32—36 §, har konstaterats förekomma i Finland, eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom, får Livsmedelssäkerhetsverket om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det och om det är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen och utreda sjukdomsläget besluta förbjuda djurtransporter i hela landet eller begränsa dem. Beslutet får gälla i högst 14 dygn när det gäller transport av djur som tillhör mottagliga arter och i högst tre dygn när det gäller transport av djur som tillhör andra arter. Beslutet ska upphävas omedelbart när de föreskrivna förutsättningarna för att förelägga ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Om ett förbud mot eller en begränsning av transporter av djur som tillhör mottagliga arter nödvändigtvis på grund av sjukdomens utbredning eller en betydande utbredningsrisk behöver hållas i kraft längre än vad som är möjligt med stöd av 1 mom., får jord- och skogsbruksministeriet besluta förlänga giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Under ovannämnda omständigheter ska Livsmedelssäkerhetsverket lägga fram ett initiativ till jord- och skogsbruksministeriet om förlängning av giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Jord- och skogsbruksministeriets beslut ska upphävas omedelbart när de föreskrivna förutsättningarna för att förelägga ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Ett beslut som avses i 1 och 2 mom. och ett beslut om hävande av detta beslut publiceras i Finlands författningssamling. Livsmedelssäkerhetsverket ska på adekvat och tillräckligt sätt informera om beslutet.

Regionförvaltningsverket får i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett förbud eller en begränsning som avses i denna paragraf, under förutsättning att dispensen inte medför risk för att sjukdomen sprids.

7 kap.

Tillståndsplikt för samt övervakning av artificiell reproduktion av djur

46 §

Tillståndsplikt för verksamhet i samband med artificiell reproduktion av djur

Sperma av djur, som kan medföra risk för spridning av djursjukdomar som ska bekämpas, får endast samlas och för produktion av spermadoser hanteras på en godkänd station för insamling av sperma. Detta gäller inte sperma som används för seminering av de egna djuren på samma djurhållningsplats där sperman samlas.

Embryon som kan medföra risk för spridning av djursjukdomar som ska bekämpas, får endast samlas från donatordjur av en godkänd embryosamlingsgrupp. Ovannämnda embryon får produceras genom provrörsbefruktning av insamlade äggceller endast av en godkänd embryoproduktionsgrupp.

Sperma som avses i 1 mom. får endast förvaras på en godkänd station för insamling av sperma, i ett godkänt spermalager eller i utrymmen som hör till en godkänd embryoproduktionsgrupp. Embryon som avses i 2 mom. får endast förvaras i utrymmen som hör till en godkänd embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp, på en godkänd station för insamling av sperma eller i ett godkänt spermalager. Kraven gäller dock inte sperma eller embryon som en aktör förvarar för artificiell reproduktion av djur som aktören har i sin ägo eller besittning.

Bestämmelser om vilka djurarter som de i denna paragraf föreskrivna kraven på samling, hantering och förvaring av sperma eller embryon eller produktion av embryon ska gälla utfärdas genom förordning av statsrådet.

47 §

Godkännande av en station för insamling av sperma

Regionförvaltningsverket godkänner en station för insamling av sperma på ansökan. Förutsättningar för att godkänna en station är

1) att utrymmena på stationen är lämpliga för djurhållning och isolering av djur, för samling, hantering och förvaring av sperma och för underhåll av redskap samt att dessa utrymmen är så planerade och konstruerade och går att underhålla så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

2) att en utsedd veterinär ansvarar för att spridning av djursjukdomar vid stationen förhindras, samt

3) att personalen på stationen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av sina uppgifter.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och stationen för insamling av sperma, och till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid stationen samt en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1—3 punkten. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedels säkerhetsverket ger en godkänd station för insamling av sperma ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna en station för insamling av sperma och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

48 §

Krav som gäller verksamheten vid en station för insamling av sperma

På en station för insamling av sperma får det endast tas in djur från djurhållningsplatser i fråga om vilka man på ett tillräckligt sätt har kunnat säkerställa att djuren är fria från djur-

sjukdomar som överförs via sperma. De djur som tas in på stationen får inte släppas in i djurstallar på stationen och ingen sperma får samlas från dem förrän deras hälsotillstånd har konstaterats vara tillräckligt gott för spermasamling och de har genomgått de kontroller och undersökningar som behövs avseende förekomst av djursjukdomar. Om Europeiska unionens lagstiftning kräver det, ska djuren innan de släpps in i stallarna på stationen och innan sperma samlas från dem hållas isolerade på den ursprungliga djurhållningsplatsen eller på stationen för insamling av sperma eller hållas i karantän för att klarlägga deras hälsotillstånd. Hälsotillståndet hos de djur som hålls på stationen ska kontinuerligt övervakas med tanke på eventuella djursjukdomar hos djuren.

Samlingen, hanteringen och förvaringen av sperma samt den övriga verksamheten vid stationen för insamling av sperma ska ordnas så att man kan garantera att sperman håller god hygienisk kvalitet och är fri från djursjukdomar och så att djursjukdomar inte kan spridas på stationen. På stationen får det endast hanteras sperma från en enda djurart, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning. Den sperma som samlas, hanteras och förvaras på stationen ska märkas på behörigt sätt och stationen ska föra journal över djuren och deras hälsotillstånd samt de spermadoser som förvaras.

Närmare bestämmelser om hälsotillståndskraven i fråga om djur som tas in och hålls på en station för insamling av sperma, om de kontroller och undersökningar av ett djur, den plats där det hålls eller tidigare djurhållningsplatser som ska göras i syfte att klarlägga djurets hälsotillstånd, om isolering eller karantän av djur som tas in eller har tagits in på en station för insamling av sperma, om hur verksamheten på en station för insamling av sperma ska ordnas i syfte att trygga spermans kvalitet och förhindra spridning av djursjukdomar samt om de uppgifter i anslutning till detta som den i 47 § 1 mom. 2 punkten avsedda veterinären ska sköta, om märkning av sperma samt om journalföring av djuren, deras hälsotillstånd och spermadoserna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

49 §

*Godkännande av en embryosamlingsgrupp
och embryoproduktionsgrupp*

Regionförvaltningsverket godkänner en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp på ansökan.

Förutsättningar för att godkänna en embryosamlingsgrupp är

1) att embryosamlingsgruppen för undersökning, behandling, förvaring och förpackning av embryon samt för underhåll av redskap förfogar över utrymmen som är ändamålsenligt utrustade,

2) att en utsedd veterinär som hör till embryosamlingsgruppen ansvarar för gruppens verksamhet, samt

3) att embryosamlingsgruppens medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

För att en embryoproduktionsgrupp ska bli godkänd krävs det att sökanden är en godkänd embryosamlingsgrupp vars medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter i fråga om embryoproduktionsmetoderna, hygienkraven i produktionen och bekämpningen av djursjukdomar. Embryoproduktionsgruppen ska dessutom förfoga över sådana fasta utrymmen för samling av äggceller, för förvaring och hantering av könsceller som ska användas för embryoproduktion samt för produktion och förvaring av embryon som uppfyller kraven enligt 2 mom. 1 punkten.

I ansökan om godkännande av en embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp ska uppges kontaktuppgifter till gruppmedlemmarna och till lokalerna, om gruppen förfogar över fasta utrymmen för sin verksamhet. Till ansökan ska fogas en beskrivning av gruppens verksamhet och en redogörelse över att de föreskrivna förutsättningarna för godkännande är uppfyllda. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för godkännande och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

50 §

*Krav som gäller verksamheten i
en embryosamlingsgrupp eller
embryoproduktionsgrupp*

Embryon och äggceller som ska användas för embryoproduktion ska härröra från friska djur i fråga om vilka man på ett tillräckligt sätt har kunnat säkerställa att djurhållningsplatsen är fri från djursjukdomar. Från nötkreatur får endast samlas embryon som producerats genom seminering eller konstgjord befruktning, och embryona ska samlas i för ändamålet lämpliga utrymmen på djurhållningsplatsen.

Samling av embryon och äggceller, lösgöring av ovarier, undersökning och produktion av embryon samt behandling och förvaring av embryon och könsceller som ska användas för embryoproduktion ska ske så att man kan säkerställa att embryona håller god hygienisk kvalitet och är fria från djursjukdomar. De embryon som samlas, produceras, behandlas och förvaras ska märkas på behörigt sätt, och uppgifter om embryon, ursprunget för de könsceller som används för embryoproduktion, de donatordjur från vilka embryon och könsceller samlas samt donatordjurens hälsotillstånd ska journalföras. Vid behandling och förvaring av embryon får endast för ändamålet lämpliga produkter och ämnen användas. Prover på de ämnen som använts vid embryoproduktion samt på obefruktade äggceller och kasserade embryon ska sändas för laboratorieanalys.

Närmare bestämmelser om hälsotillståndskraven i fråga om donatordjuren till embryon och till sådana könsceller som används för embryoproduktion och om de undersökningar som ska göras för att klarlägga donatordjurens hälsotillstånd, om de åtgärder som behövs för att säkerställa embryonas hygieniska kvalitet och förhindra spridning av djursjukdomar i samband med samling och produk-

tion av embryon och verksamheter i samband med detta, om märkning av embryon, om journalföring av embryon, donatordjur för embryon och könsceller samt donatordjurens hälsotillstånd, om behållare och vätskor som ska användas vid förvaring av embryon samt om sändning av prover för laboratorieanalys får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

51 §

Godkännande av en station för insamling av sperma eller embryosamlingsgrupp för inrikeshandel

En station för insamling av sperma eller embryosamlingsgrupp kan med avvikelse från bestämmelserna i 47 eller 49 § godkännas trots att inte alla i de paragraferna föreskrivna förutsättningar för godkännande uppfylls, om det är behövligt att samla sperma eller embryon för att trygga avelsverksamheten i fråga om en viss djurart eller djurras eller för att bevara den genetiska variationen hos en ursprungsras, och om den omständigheten att förutsättningarna inte är uppfyllda inte medför risk för spridning av djursjukdomar. Den sperma och de embryon som har samlats med stöd av detta moment får inte släppas ut på marknaden utanför Finlands gränser. Livsmedelssäkerhetsverket tilldelar en station för insamling av sperma eller en embryosamlingsgrupp som godkänts med stöd av detta moment en nationell godkännandekod.

En station för insamling av sperma som godkänts med stöd av 1 mom. får samla sperma och en embryosamlingsgrupp som godkänts med stöd av 1 mom. får utöva sin verksamhet även om inte alla krav enligt 48 och 50 § uppfylls, förutsatt att avstegen från kraven inte medför risk för spridning av djursjukdomar.

Närmare bestämmelser om vilka djurarter eller djurraseras som undantaget enligt 1 mom. får tillämpas på samt till vilka delar det kan göras avsteg från kraven i fråga om godkännande och verksamheten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

52 §

Godkännande av ett spermalager

Regionförvaltningsverket godkänner ett spermalager på ansökan. Ett godkännande förutsätter

- 1) att lagret förfogar över för verksamheten lämpliga utrymmen och redskap och att det är så konstruerat och isolerat samt går att underhålla så att spermans hygieniska kvalitet inte äventyras och så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras, samt
- 2) att lagerpersonalen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till spermalagret. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid spermalagret och en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkänt spermalager ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna ett spermalager och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

53 §

Krav på ett spermalagers verksamhet

I ett spermalager får det endast förvaras sperma som har samlats på en godkänd station för insamling av sperma eller förts till Finland i enlighet med denna lag, bestämmelser som utfärdats med stöd av den, Europeiska unionens rättsakter och lagen om veterinärgränskontroll. Verksamheten vid lagret ska ordnas så att man kan säkerställa att sperman håller god hygienisk kvalitet och är fri från djursjukdomar och så att spermadoser av olika ursprung kan hållas tillräckligt väl åtskilda från varandra och från embryon som förvaras i lagret. I ett spermalager får det

endast förvaras sperma från en enda djurart, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning. De spermadoser som lagras ska märkas på behörigt sätt och spermalagret ska föra journal över de doser som kommer in i, förvaras i och förs ut ur lagret samt över deras ursprung. Vid förvaringen av sperma får endast sådana behållare och vätskor som är lämpliga för ändamålet användas.

Närmare bestämmelser om hur verksamheten vid ett spermalager ska organiseras för att säkerställa spermans hygieniska kvalitet, förhindra spridning av djursjukdomar och säkerställa att spermadoserna hålls åtskilda, om märkning av spermadoser som ska lagras, om journalföring av spermadoser samt om behållare och vätskor som ska användas vid förvaring av sperma får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 §

Förändringar i den tillståndspliktiga verksamheten samt tillsyn över verksamheten

Väsentliga förändringar i verksamheten vid en station för insamling av sperma, i en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp eller i ett spermalager ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket.

Kommunalveterinären övervakar stationer för insamling av sperma, embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper samt spermalager och företar regelbundna inspektioner för att säkerställa att de uppfyller de föreskrivna förutsättningarna för godkännande och att kraven på verksamheten och de villkor som uppställts i beslutet om godkännande iakttas. Dessutom övervakar kommunalveterinären isoleringen på djurhållningsplatsen av djur som ska sändas till en station för insamling av sperma och ansvarar för kontroller och undersökningar av hälsotillståndet hos djur som kommer till en station för insamling av sperma och hos de andra djur som hålls på samma djurhållningsplats.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som avses i denna paragraf och om frekvensen av och innehållet i de inspektioner och undersökningar som görs vid tillsynen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

8 kap.

Tillståndsplikt för och tillsyn över vissa andra verksamheter

55 §

Tillstånd att odla och rensa vattenbruksdjur

Vattenbruksdjur och könsceller av dem får odlas för att användas som livsmedel, för försäljning eller annars för överlåtelse för vidareodling eller utplantering i hav eller vattendrag endast med Livsmedelssäkerhetsverkets tillstånd. Tillstånd krävs emellertid inte om avsikten med verksamheten enbart är att

1) odla vattenbruksdjur för att användas som livsmedel antingen för eget bruk eller för att i små mängder levereras direkt till konsumenterna eller till lokala detaljaffärer för vidareleverans till konsumenterna,

2) odla vattenbruksdjur för prydnadsändamål i konstgjorda dammar, akvarier eller basängar som inte leder direkt ut i eller varifrån orenat vatten inte släpps ut i hav eller vattendrag,

3) odla fisk eller kräftdjur i dammar för fritidsfiskeändamål utan att de flyttas från dammen till vidareodling eller utplantering, eller att

4) odla blötdjur för vattenrening.

En aktör ska ha Livsmedelssäkerhetsverkets tillstånd till att rensa fisk i en rensningsanläggning, om fiskarna har odlats i en vattenbruksanläggning i fråga om vilken förbud, villkor eller begränsningar enligt 23 § har meddelats i syfte att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller om anläggningen ligger i en restriktionszon som har inrättats på grund av den sjukdomen eller inom ett område som avses i 41 § 1 mom. 4 eller 5 punkten, och om de fiskar som rensas är mottagliga för sjukdomen i fråga.

56 §

Ansökan om tillstånd och tillsyn över verksamheten

Av ansökan om tillstånd som avses i 55 § ska framgå aktörens hemort och kontaktuppgifter samt kontaktuppgifter till de djurhållningsplatser vilkas verksamhet som ansökan

gäller. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten och en skriftlig beskrivning som gäller varje djurhållningsplats och rensningsanläggning av hur djursjukdomar förebyggs, övervakas och bekämpas där (*beskrivning av egenkontroll*). Till beskrivningen av egenkontroll i en rensningsanläggning ska även fogas en detaljerad redogörelse för hur det avfall och avloppsvatten som uppkommer i verksamheten hanteras.

Tillstånd beviljas, om

1) de åtgärder som anges i beskrivningen av egenkontroll är tillräckliga för att upptäcka och övervaka djursjukdomar och för att förhindra eller minska spridningen av djursjukdomar,

2) verksamheten uppfyller de i 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur föreskrivna kraven på att föra en förteckning, och

3) verksamheten inte orsakar allvarlig risk för spridning av djursjukdomar.

Om en del av de djurhållningsplatser eller rensningsanläggningar som nämns i ansökan inte uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd, kan tillståndet begränsas till att endast gälla de djurhållningsplatser och rensningsanläggningar som uppfyller förutsättningarna. I tillståndet kan det tas in villkor som är nödvändiga för bekämpandet av djursjukdomar. Aktören ska omedelbart underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om väsentliga förändringar i sin verksamhet och hålla beskrivningen av egenkontroll uppdaterad. Kommunalveterinären ska övervaka verksamheten genom regelbundna inspektioner, vars frekvens Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer utifrån en riskbedömning.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av tillstånd, innehållet i beskrivningen av egenkontroll, förfarandet vid ansökan om tillstånd och tillsynen över verksamheten får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

57 §

Godkännande av en karantän samt karantänverksamhet

En karantän som avses i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning ska vara

godkänd av regionförvaltningsverket. En förutsättning för godkännande av en karantän är att karantänen, med beaktande av de krav som de djur som hålls i karantänen ställer, är på så sätt planerad, placerad, konstruerad, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djursjukdomar inte kan spridas utanför karantänen eller till de djur som hålls i karantän.

I ansökan om godkännande av en karantän ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och karantänen. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid karantänen och en redogörelse för sådana med verksamheten, lokalerna och övervakningen av verksamheten förknippade omständigheter som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar. I ett beslut om godkännande av en karantän får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i karantänverksamheten.

Kommunalveterinären ska företa regelbundna inspektioner av karantänen för att säkerställa att den uppfyller förutsättningarna för godkännande av en karantän och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande följs.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en karantän, om godkännandeförfarandet och om övervakningen av karantänen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

9 kap.

Förflyttning av djur och produkter mellan Europeiska unionens medlemsstater

58 §

Krav som gäller djur och djurprodukter

Endast djur och djurprodukter som uppfyller de krav som Europeiska unionens lagstiftning ställer på bekämpning av djursjukdomar får sändas från Finland till en annan medlemsstat eller via en annan medlemsstat till en stat utanför Europeiska unionen, eller från en annan medlemsstat till Finland eller via Finland till en tredje medlemsstat eller till en

stat utanför Europeiska unionen. Dessutom förutsätts att djur eller produkter som sänds från Finland inte medför risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas.

Djur och djurprodukter ska åtföljas av behövliga officiella hälsointyg och annan dokumentation som visar att djuren eller produkterna uppfyller kriterierna för att få förflyttas mellan medlemsstaterna. Djuren och produkterna ska vara märkta så att de kan identifieras. Den som förflyttar djur eller djurprodukter mellan medlemsstaterna ansvarar för att djuren eller produkterna uppfyller kriterierna för att få förflyttas.

Ett i förordningen om sällskapsdjur avsett pass för förflyttning av sällskapsdjur mellan Europeiska unionens medlemsstater får utfärdas av en veterinär.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver när det gäller villkor och begränsningar i fråga om förflyttning av djur och djurprodukter, officiella hälsointyg och andra dokument som ska åtfölja djuren och djurprodukterna samt märkning av djur- och djurprodukter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

59 §

Förflyttningsförbud på grund av plötsligt sjukdomsutbrott

Jord- och skogsbruksministeriet får besluta förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter, produkter från sådana djur samt transportmedel, andra föremål och ämnen som kommit i kontakt med sådana djur och produkter sänds till områden som avses i 58 § 1 mom. eller begränsa sådana sändningar eller ställa villkor för dem, om

1) en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom förekommer i en annan medlemsstat, och

2) kraven enligt 58 § och kraven enligt Europeiska unionens lagstiftning samt den berörda medlemsstatens egna åtgärder inte räcker till för att förhindra spridning av djursjukdomen, eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det.

Jord- och skogsbruksministeriet får besluta

förbjuda att i 1 mom. avsedda djur, produkter, föremål och ämnen sänds till en annan medlemsstat eller via en annan medlemsstat till en stat utanför Europeiska unionen eller begränsa sådana sändningar eller ställa villkor för dem, om

1) en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom förekommer i Finland, och

2) åtgärderna enligt 4, 5 och 6 kap. samt kraven enligt 58 § och kraven enligt Europeiska unionens lagstiftning inte räcker till för att förhindra spridning av djursjukdomen eller trygga förutsättningarna för handeln mellan medlemsstaterna, eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det.

På ett beslut som avses i 1 och 2 mom. ska det som i 9 och 10 kap. i förvaltningslagen föreskrivs om delgivning av förvaltningsbeslut inte tillämpas. Beslutet ska publiceras i Finlands författningssamling och Livsmedelssäkerhetsverket ska informera de aktörer som myndigheten känner till och som beslutet gäller om beslutet.

60 §

Skyldighet för en aktör att ansöka om registrering samt registreringsförfarandet

Endast en aktör som har antecknats i det register som förs av Livsmedelssäkerhetsverket får sända djur, embryon och könsceller som kan medföra en mer än obetydlig risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom till en annan medlemsstat, eller ta emot sådana djur, embryon och könsceller från en annan medlemsstat. Registrering krävs dock inte av en godkänd station för insamling av sperma, ett godkänt spermalager, en godkänd embryosamlingsgrupp eller en godkänd embryoproduktionsgrupp för att leverera embryon eller könsceller från Finland.

Registrering söks hos Livsmedelssäkerhetsverket. En aktör som tar emot djur, embryon eller könsceller antecknas i registret, om aktören förfogar över utrymmen där djuren vid behov kan hållas isolerade. En aktör som tar emot vattenlevande djur ska förfoga över en karantän, om djuren ska hållas i karantän i samband med införseln.

I ansökan om registrering ska uppges kontaktuppgifter till aktören och i förekommande fall djurhållningsplatssignum eller godkännandenummer, uppgifter om vilken djurart de djur eller de embryon eller könsceller av djur tillhör vars leverans registreringen gäller, samt en redogörelse över att förutsättningarna enligt 2 mom. föreligger. Registreringen gäller i tre år och förnyas på ansökan.

Med avvikelse från bestämmelserna i 1—3 mom. registrerar Livsmedelssäkerhetsverket de cirkusar som avses i kommissionens förordning (EG) nr 1739/2005 om fastställande av djurhälsokrav för transport av cirkusdjur mellan medlemsstater, i enlighet med artikel 4 i den förordningen. På innehållet i ansökan om registrering tillämpas emellertid bestämmelserna i 3 mom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver när det gäller djurarter, embryon och könsceller vars förflyttning mellan medlemsstaterna kräver en registrerad aktör utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

61 §

Förflyttning av djur och könsceller som kräver ett godkännande

Fjäderfän och kläckägg av fjäderfän får sändas till en annan medlemsstat endast från en sådan djurhållningsplats för fjäderfä som har godkänts för detta ändamål. Kravet på att djurhållningsplatsen ska vara godkänd gäller inte leveranser av andra fjäderfän än ratiter och andra kläckägg än kläckägg av ratiter i partier på mindre än 20 eller leverans av fjäderfän för omedelbar slakt eller för utsättning av fjädervilt.

En uppsamlingscentral för djur eller en djurförmedlare som samlar upp djur i sina egna utrymmen får sända nötkreatur, svin, får eller getter till en annan medlemsstat eller ta emot sådana från en annan medlemsstat endast om den har godkänts för detta ändamål.

Apor får sändas till en annan medlemsstat eller tas emot från en annan medlemsstat endast av en för detta ändamål godkänd djurpark och försöksdjursanläggning.

En djurpark och försöksdjursanläggning får avvika från de krav som ställs på förflyttning av djur på det sätt som Europeiska unionens lagstiftning tillåter, om

1) den levererar andra djur än apor till ett i artikel 2.2 i rådets direktiv 92/65/EEG avsett godkänt organ, institut eller centrum i en annan medlemsstat, eller tar emot andra djur än apor från ett sådant organ, institut eller centrum, och

2) den har godkänts för detta ändamål.

Närmare bestämmelser om de undantag som avses i 4 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Det som i 60 § föreskrivs om skyldighet för en aktör att ansöka om registrering gäller inte en i denna paragraf avsedd godkänd aktör.

62 §

Förutsättningar för godkännande samt godkännandeförfarandet

Regionförvaltningsverket godkänner de djurhållningsplatser och aktörer som avses i 61 § på ansökan. För att en djurhållningsplats eller aktör ska kunna godkännas förutsätts det att man i tillräcklig utsträckning kan säkerställa att de djur som verksamheten gäller är fria från djursjukdomar och kan spåras. Dessutom krävs att verksamheten är organiserad på ett sätt som gör det möjligt att kontinuerligt övervaka djurens hälsotillstånd och upprätthålla god hygien bland djuren och så att man effektivt kan förhindra spridning av djursjukdomar. Godkännande av en djurhållningsplats för fjäderfä, en uppsamlingscentral för djur och en djurförmedlare förutsätter att aktören förfogar över utrymmen som lämpar sig för verksamheten och som är placerade, konstruerade och utrustade samt går att underhålla på ett sätt som är ändamålsenligt med tanke på förhindrandet av spridning av djursjukdomar.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till de lokaler som används för verksamheten. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten och en redogörelse över att de föreskrivna förutsättningarna för godkännande är upp-

fyllda. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i verksamheten.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att godkänna djurhållningsplatser och aktörer och om godkännandeförfarandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd djurhållningsplats och aktör ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

63 §

Tillstånd att ta in vilda djur samt mikrober, parasiter och provpartier från en annan medlemsstat

Följande djur samt embryon, könsceller och produkter av dem får tas in till Finland från en annan medlemsstat endast med tillstånd av Livsmedelssäkerhetsverket:

1) vilda däggdjur och fåglar samt vildlevande vattendjur som ska planteras ut eller användas för forskning,

2) mikrober och parasiter som orsakar djursjukdomar samt odlingar, vävnader, sekret och motsvarande produkter som innehåller mikrober och parasiter, samt

3) provpartier omfattande levande djur, embryon eller könsceller som förs in i forskningssyfte och som inte uppfyller kraven enligt 58 §, de krav som föreskrivits med stöd av den eller kraven enligt Europeiska unionens lagstiftning som genomförs genom denna lag, och som förstörs när forskningsuppgiften är slutförd.

Livsmedelssäkerhetsverket beviljar tillstånd på ansökan. I ansökan ska uppges kontaktuppgifter till aktören samt ges uppgifter om de djur, embryon, könsceller och produkter som levereras. Till ansökan ska fogas en beskrivning av den verksamhet för vilken djuren, embryona, könscellerna eller produkterna avses bli levererade till Finland samt sådana utredningar som behövs för att bedöma risken för spridning av djursjukdomar.

Tillstånd beviljas, om djuren, embryona, könscellerna eller produkterna inte medför risk för spridning av djursjukdomar. I tillståndet ställs sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar.

Det som i 60 § föreskrivs om skyldighet för en aktör att ansöka om registrering gäller inte verksamhet för vilken ett tillstånd enligt 1 mom. har beviljats.

För utförande av sina uppgifter har Livsmedelssäkerhetsverket rätt att ta in djur och produkter som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten till Finland under förutsättning att de inte medför risk för spridning av djursjukdomar.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid ansökan om tillstånd enligt 1 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

64 §

Kontroller av leveranser av djur, embryon och könsceller mellan medlemsstaterna

En aktör ska kontrollera de djur, embryon och könsceller som han eller hon har tagit emot från en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, samt kontrollera de dokument som gäller djuren, embryona och könscellerna på destinationsplatsen omedelbart efter deras ankomst, för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller kriterierna för att få förflyttas. Om destinationsplatsen är en uppsamlingscentral eller ett slakteri där en tillsynsmyndighet utövar daglig tillsyn ska ovannämnda kontroll dock göras av denna tillsynsmyndighet. Aktören ska utan dröjsmål underrätta kommunalveterinären om brister som han eller hon har observerat vid kontrollen samt förvara de djur, embryon och könsceller som dessa brister hänför sig till på destinationsplatsen tills regionförvaltningsverket eller Livsmedelssäkerhetsverket har beslutat om eventuella fortsatta åtgärder.

Utöver det som bestäms i 1 mom. får tillsynsmyndigheterna göra stickprovskontroller och i samband med dem ta de prover som behövs för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller de

krav som ställs på förflyttning. Kontrollen kan göras på destinationsplatsen för djuren eller produkterna, under transporten eller i fråga om levande djur också på den djurhållningsplats dit djuren har sänts från destinationsplatsen.

En aktör ska kontrollera djur, embryon och könsceller som han eller hon har för avsikt att leverera till en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller kriterierna för att få förflyttas. I de fall där ett officiellt hälsointyg krävs för att visa att en sändning uppfyller kriterierna för att få förflyttas ska emellertid kommunalveterinären på begäran av aktören genomföra kontrollen och utfärda intyget.

De bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om vilka djur och djurprodukter som ska kontrolleras på det sätt som föreskrivs i 1 eller 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om hur kontrollen ska göras får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

65 §

Skyldighet att bevara uppgifter och dokument som gäller djur, embryon och könsceller

En aktör ska i fem år bevara följande uppgifter om sådana djur, embryon och könsceller som han eller hon har tagit in från en annan medlemsstat eller sänt till en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom:

- 1) vilket slag av djur, embryon och könsceller som har levererats samt deras identifieringsuppgifter,
- 2) antalet djur, embryon och könsceller,
- 3) avsändaren och avgångsplatsen, mottagaren samt destinationsplatsen för de djur, embryon eller könsceller som har levererats samt, vid vidareöverlåtelse av mottagna djur, embryon eller könsceller, följande mottagare som aktören har kännedom om,
- 4) leveranstidpunkten, samt

5) vilka dokument som har åtföljt leveransen.

Mottagaren ska dessutom i fem år bevara officiella hälsointyg som gäller de djur, embryon och könsceller som avses i 1 mom.

De bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om de djur, embryon och könsceller i fråga om vilka uppgifter och hälsointyg ska förvaras i enlighet med 1 och 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

66 §

Registrering av uppgifterna i ett officiellt hälsointyg i det elektroniska datasystemet Traces

Officiella hälsointyg som gäller djur, embryon eller könsceller som ska levereras till en annan medlemsstat ska utfärdas och sändas via datasystemet Traces som förvaltas av Europeiska kommissionen, om inte något annat föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning. Aktören ansvarar för lämnandet av de basuppgifter som behövs för att utfärda hälsointyget, och ansvarar när så krävs också för att dessa uppgifter registreras i datasystemet. En aktör som ska registrera uppgifter i datasystemet Traces och dennes företrädare har rätt att av tillståndsmyndigheten avgiftsfritt få de åtkomsträttigheter till systemet som han eller hon behöver.

Om officiella hälsointyg som gäller djur, embryon eller könsceller som ska levereras till Finland har sänts via datasystemet Traces, ska den tillsynsmyndighet som genomför en kontroll enligt 64 § 1 eller 2 mom. registrera uppgifterna om kontrollen i datasystemet.

Bestämmelser om de intyg som ska utfärdas och sändas via datasystemet Traces utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om användningen av systemet får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

67 §

Tillsyn över verksamheten

Kommunalveterinären övervakar de aktörer som har registrerats med stöd av 60 § och de aktörer och djurhållningsplatser som har godkänts med stöd av 62 § samt den tillståndspliktiga verksamheten enligt 63 §. Kommunalveterinären ska företa inspektioner för att säkerställa att de godkända aktörerna och djurhållningsplatserna uppfyller förutsättningarna för godkännande och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande eller i tillståndet följs.

Närmare bestämmelser om inspektionernas frekvens och innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

68 §

Åtgärder vid sjukdomsutbrott

Om ett djur som har sänts från en annan medlemsstat eller som transiteras genom Finland konstateras eller, på grund av djursjukdomsläget på avgångsplatsen eller av någon annan grundad orsak, misstänks ha drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, får Livsmedels säkerhetsverket besluta att djuret ska avlivas, isoleras på destinationsplatsen, sättas i karantän eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån djuret fördes in, förutsatt att den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen. För att dessa åtgärder ska få vidtas ska prover för diagnostik av sjukdomen ha tagits inom fyra veckor från införseln. I Livsmedelssäkerhetsverkets beslut får det uppställas nödvändiga villkor beträffande genomförandet av åtgärderna och bestämmas om nödvändiga undersökningar av djuret vid isoleringen eller karantänen.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också fåglar som har kläckts ur importerade kläckägg, dock så att prover ska ha tagits inom fyra månader från importen för att åtgärder ska få vidtas.

Om det inom ett område som hör till en annan medlemsstat förekommer en djursjukdom som ska bekämpas eller ny, allvarlig

djursjukdom som hotar att spridas till Finland via en djurprodukt som sänts till eller transiteras genom Finland från det berörda området, får Livsmedelsverket bestämma att djurprodukten ska bortskaffas, behandlas så att risken för spridning av djursjukdomen elimineras, förvaras tills det står klart huruvida produkten medför risk för spridning av djursjukdomen eller inte, eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån produkten fördes in, förutsatt den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen.

Aktören ansvarar för genomförandet av de åtgärder som avses i 1 och 3 mom. Regionförvaltningsverket övervakar genomförandet av åtgärderna. I de situationer som avses i 1 och 2 mom. iaktas dessutom bestämmelserna i 4 kap. om åtgärder vid sjukdomsutbrott.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål informera jord- och skogsbruksministeriet om sitt i 1 och 3 mom. avsedda beslut. Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter när det gäller åtgärder som avses i 1 och 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 kap.

Export av djur och djurprodukter till stater utanför Europeiska unionen

69 §

Krav i fråga om djur och djurprodukter som exporteras

Endast djur och djurprodukter vars ursprung på ett tillräckligt sätt kan klarläggas får sändas från Finland till en stat utanför Europeiska unionen. Djuren och produkterna ska vara märkta så att de kan identifieras. Djur och produkter i fråga om vilka exporten till stater utanför Europeiska unionen har för enats med krav i Europeiska unionens lagstiftning som har att göra med bekämpning av djursjukdomar ska dessutom uppfylla de kraven.

Aktören ansvarar för att de krav som föreskrivs i 1 mom. är uppfyllda samt för att utreda och uppfylla de importkrav som desti-

nationsstaten ställer och, om exportpartiet transporteras via en stat utanför Europeiska unionen, de krav som den staten ställer på transiteringen.

Bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter när det gäller kraven på djur och produkter som exporteras utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

70 §

Skyldighet för en exportör att registrera sig och registreringsförfarandet

Endast en aktör som har antecknats i det register som förs av Livsmedelssäkerhetsverket får sända sådana djur och djurprodukter som kan medföra mer än ringa risk för spridning av djursjukdomar till en stat utanför Europeiska unionen.

En anmälan om registrering lämnas in till Livsmedelssäkerhetsverket. Av anmälan ska framgå aktörens kontaktuppgifter, vid export av djur eventuellt djurhållningsplatssignum och vid export av produkter eventuellt anläggningens godkännandenummer, samt uppgifter om vilka djur eller produkter registreringen gäller och till vilka stater djuren eller produkterna ska exporteras. Registreringen gäller i tre år efter anmälan och registreringen kan förnyas.

Närmare bestämmelser om vilka djurarter och produkter som registreringsskyldigheten gäller utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

71 §

Veterinärintyg, exportkontroller och användning av datasystemet Traces

Det officiella veterinärintyg som ska åtfölja djur och djurprodukter som exporteras till en stat utanför Europeiska unionen utfärdas av kommunalveterinären på begäran av aktören. Kommunalveterinären ska innan intyget utfärdas inspektera djuren och deras djurhållningsplatser och produkterna, om inte det är möjligt att på annat sätt säkerställa att kraven på de djur och produkter som ska exporteras samt de importkrav som ställs av

destinationsstaten och eventuella krav på transiteringen uppfylls.

För att upprätta eller sända veterinärintyg kan det i 66 § avsedda datasystemet Traces användas, om Europeiska unionens lagstiftning tillåter detta. Datasystemet ska användas för att upprätta och sända intyg, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det eller om Europeiska unionen och destinationsstaten kommer överens om det. Aktören ansvarar för lämnandet av de basuppgifter som behövs för veterinärintyget, och när så krävs för att dessa uppgifter införs i datasystemet Traces. En aktör som ska införa uppgifter i datasystemet eller en företrädare för aktören har rätt att av tillsynsmyndigheten avgiftsfritt få de åtkomsträttigheter till systemet som han eller hon behöver.

Om den tillsynsmyndighet som utfärdat veterinärintyget efter det att intyget utfärdats får kännedom om ett misstänkt eller konstaterat sjukdomsutbrott som skulle ha utgjort hinder för att utfärda intyget, ska tillsynsmyndigheten underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om saken som i sin tur ska underrätta den behöriga myndigheten i destinationsstaten.

Bestämmelser om användningen av datasystemet Traces för att upprätta och sända veterinärintyg utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om utförande av exportkontroll, veterinärintygets form och förfarandet för utfärdande av veterinärintyg får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

72 §

Skyldighet att bevara uppgifter och dokument som gäller djur och djurprodukter

En aktör ska i fem år bevara följande uppgifter om djur och djurprodukter som han eller hon sänt till stater utanför Europeiska unionen och vars export förutsätter registrering enligt 70 §:

- 1) vilket slag av djur och djurprodukter som har levererats samt deras identifieringsuppgifter,
- 2) antalet djur och djurprodukter,
- 3) leveransens avgångs- och destinationsplats,

- 4) leveranstidpunkten, samt
5) vilka av en myndighet utfärdade dokument som har åtföljt leveransen.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska bevaras får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 kap.

Transport av djur och djurprodukter

73 §

Transport av däggdjur och fåglar

Vid transport av däggdjur och fåglar ska det användas transportmedel från vilka djursekret, strö eller foder inte kan läcka ut eller på annat sätt komma ut under transporten. Mellan transporterna ska det utrymme i transportmedlet som är avsett för djuren rengöras och vid behov desinficeras med ett desinfektionsmedel som är lämpligt för ändamålet.

Fordon som används för transport av klövdjur och fjäderfä över Finlands gränser ska rengöras och desinficeras vid en godkänd desinfektionsplats för transportfordon innan djuren lastas och efter det att transportfordonet återvänt till Finland före en ny transport. Under transporten får djuren inte komma i kontakt med djur med lägre hälsostatus än de djur som transporteras. Den som transporterar nötkreatur, svin, får eller getter till en annan medlemsstat ska separat för varje transportmedel föra förteckning över de djur som transporteras. Förteckningen ska bevaras i minst tre år.

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos däggdjur eller fåglar som transporteras, får regionförvaltningsverket besluta att djuren ska flyttas till en plats som anges i beslutet, eller besluta att djuren ska avlivas, om detta är nödvändigt för att bekämpa en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om rengöring och desinfektion av transportmedel, om desinfektionsmedel, om att de djur som transporteras ska hållas åtskilda från andra djur, om den för-

teckning som avses i 2 mom. samt om de åtgärder som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

74 §

Transport av vattenlevande djur

Vattenbruksdjur får transporteras från djurhållningsplatsen enbart om djuren har tillräckligt god hälsostatus och djurhållningsplatsen i tillräcklig grad är fri från djursjukdomar med tanke på de transporterade djurens användningsändamål och förutsatt att det dokument som är avsett för mottagaren innehåller tillräckliga uppgifter om de djur som transporteras och om transporten.

Den som transporterar vattenlevande djur mellan områden som klassificerats i enlighet med 41 § eller över finska statens gränser ska se till att djurens hälsostatus inte förändras under transporten och att transporten varken på avgångsplatsen, transiteringsplatserna eller destinationsplatsen äventyrar de vattenlevande djurens hälsostatus. Ett byte av vattnet i transportbehållare under transporten får inte försämra hälsostatusen hos de vattenlevande djur som transporteras och inte heller medföra risk för spridning av djursjukdomar. Vid transport av vattenlevande djur över Finlands gränser får vattnet i transportbehållare bytas endast på sådana platser som godkänts för vattenbyte.

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vattenlevande djur som transporteras, får regionförvaltningsverket besluta att djuren ska flyttas till en plats som anges i beslutet, eller besluta att djuren ska avlivas, om detta är nödvändigt för att bekämpa en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om förutsättningarna för transport av vattenlevande djur, om förfarandena vid vattenbyte under en transport samt om de åtgärder som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

75 §

Transport av djurprodukter

Vid transport av djurprodukter eller andra varor, föremål eller ämnen som kan medföra risk för att djursjukdomar som ska bekämpas sprids ska transportutrymmet rengöras och desinficeras efter avlastningen.

Närmare bestämmelser om rengöring och desinfektion av transportmedel som används vid transporter enligt 1 mom. samt om desinfektionsmedlen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

76 §

Godkännande av desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare

Regionförvaltningsverket godkänner på ansökan desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare. För att en desinfektionsplats ska godkännas ska den vara på så sätt placerad, byggd, utrustad och skött, och behandlingen av det avloppsvatten och avfall som verksamheten ger upphov till samt den övriga verksamheten ska vara ordnad så, att transportfordon kan tvättas och desinficeras effektivt och att djursjukdomar inte kan spridas utanför desinfektionsplatsen. För att en plats för byte av vatten ska godkännas ska den vara på så sätt placerad och uttaget av vatten och behandlingen av det utgående vattnet samt den övriga verksamheten ska vara ordnad så, att djurhälsan inte äventyras.

I ansökan ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och desinfektionsplatsen eller platsen för byte av vatten. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid platsen i fråga samt en utredning över sådana med verksamheten och lokalerna förknippade omständigheter som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar. I beslutet om godkännande får det ställas villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga ändringar i verksamheten.

Kommunalveterinären övervakar desinfek-

tionsplatserna för transportfordon och platserna för byte av vatten och får utföra inspektioner för att säkerställa att platserna uppfyller förutsättningarna för godkännande och att de villkor som ställts i beslutet om godkännande iakttas.

Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av desinfektionsplatser och platser för byte av vatten och om det förfarande som ska iaktas vid godkännandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 kap.

Laboratorier

77 §

Analys av prover och hantering av sjukdomsalstrare i laboratorier

Prover får analyseras med avseende på djursjukdomar som ska bekämpas endast vid Livsmedelssäkerhetsverket, ett nationellt referenslaboratorium eller ett laboratorium som godkänts av Livsmedelssäkerhetsverket. Kravet gäller emellertid inte prover som avses i livsmedelslagen och foderlagen (86/2008).

Om ett prov som misstänks innehålla en djursjukdom som ska bekämpas har lämnats till ett laboratorium som inte har rätt att analysera provet, ska provet eller den mikrob som isolerats utan dröjsmål sändas till ett laboratorium som avses i 1 mom. för fortsatta analyser.

Mikrober och parasiter som orsakar djursjukdomar som lätt sprider sig eller farliga djursjukdomar får i samband med vetenskaplig forskning hanteras enbart vid Livsmedelssäkerhetsverket och vid ett laboratorium som Livsmedelssäkerhetsverket godkänt för den aktuella forskningen.

78 §

Nationellt referenslaboratorium för djursjukdomar som ska bekämpas

Livsmedelssäkerhetsverket är nationellt referenslaboratorium för djursjukdomar som ska bekämpas.

Ett för uppgiften lämpligt utländskt laboratorium är nationellt referenslaboratorium för djursjukdomar vars förekomst i Finland är ytterst osannolik och för vilka det inte är ändamålsenligt att ordna referenslaboratorieverksamhet i Finland på grund av verksamhetens kostnader eller med beaktande av andra omständigheter. Laboratoriet utses av jord- och skogsbruksministeriet efter att ministeriet har hört Livsmedelssäkerhetsverket.

Bestämmelser om de krav som enligt kontrollförelsen ska ställas på nationella referenslaboratorier och om dessa laboratoriers uppgifter finns i artikel 33 i kontrollförelsen.

79 §

Villkor för godkännande av ett laboratorium

För att ett laboratorium ska godkännas att analysera prover med avseende på djursjukdomar som ska bekämpas förutsätts laboratoriet ha ett skriftligt kvalitetssystem och teknisk kompetens och förmåga att ta fram tillförlitliga resultat. Dessutom ska laboratoriepersonalen ha den utbildning och kompetens som uppgiften kräver och den person som ansvarar för analysen av proverna ska ha en för uppgiften lämplig högskoleexamen eller motsvarande kompetens. Ett laboratorium som godkänns att analysera prover med avseende på djursjukdomar som lätt sprider sig eller farliga djursjukdomar ska ha en skriftlig beskrivning av förfarandena och åtgärderna för att förhindra sjukdomsalstrare från att spridas utanför laboratoriet (*smittskyddssystem*). Om ett laboratorium godkänns att analysera prover som tillsynsmyndigheten tagit eller låtit ta för myndighetsverksamhet enligt denna lag eller prover som ingår i den obligatoriska hälsoövervakningen, ska laboratoriet uppfylla de krav som ställs i artikel 12.2 i kontrollförelsen. Ett laboratorium som analyserar prover med avseende på zoonoser inom ramen för den obligatoriska hälsoövervakningen ska dessutom uppfylla kraven i artikel 12.2 i zoonosförelsen.

För att ett laboratorium ska godkännas att i samband med vetenskaplig forskning hantera mikrober som orsakar djursjukdomar som lätt

sprider sig eller farliga djursjukdomar förutsätts laboratoriepersonalen ha den utbildning och kompetens som uppgiften kräver och den person som ansvarar för hanteringen av de sjukdomsalstrande mikroberna ha en för uppgiften lämplig högskoleexamen eller motsvarande kompetens. Laboratoriet ska dessutom ha ett sådant smittskyddssystem som avses i 1 mom.

Närmare bestämmelser om kompetenskraven på de godkända laboratoriernas personal och om de krav som ställs på laboratoriernas kvalitets- och smittskyddssystem får utfärdas genom förelsen av jord- och skogsbruksministeriet.

80 §

Förfarande för godkännande samt övervakning av laboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner laboratorier på ansökan. Av ansökan ska framgå aktörens och laboratoriets kontaktuppgifter och vilken sjukdom som ska undersökas eller vilka sjukdomsalstrande mikrober som ska hanteras. Av ansökan om godkännande av ett laboratorium som analyserar prover ska också framgå om laboratoriet analyserar prover som tagits för myndighetsverksamheten eller prover som ingår i den obligatoriska hälsoövervakningen. Till ansökan ska fogas utredning om att de förutsättningar som föreskrivs för ett godkännande uppfylls. Av beslutet om godkännande ska det framgå vilka sjukdomar som får undersökas och vilka sjukdomsalstrande mikrober som får hanteras enligt godkännandet.

Livsmedelssäkerhetsverket övervakar de godkända laboratorierna och bedömer vid behov om ett laboratorium uppfyller de föreskrivna förutsättningarna. Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga ändringar i verksamheten vid ett godkänt laboratorium.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid godkännande av laboratorier och om övervakningen av godkända laboratorier får utfärdas genom förelsen av jord- och skogsbruksministeriet.

81 §

Laboratorier som undersöker anmälningspliktiga djursjukdomar

Ett laboratorium som analyserar prover med avseende på anmälningspliktiga djursjukdomar ska använda vetenskapligt vedertagna analysmetoder, ha teknisk kompetens och ta fram tillförlitliga resultat. Laboratoriepersonalen ska ha den utbildning och kompetens som uppgiften förutsätter.

En anmälan om verksamheten vid ett laboratorium ska på förhand göras till Livsmedelssäkerhetsverket. Av anmälan ska framgå aktörens och laboratoriets kontaktuppgifter samt vilka anmälningspliktiga djursjukdomar laboratoriet undersöker. Laboratorierna övervakas av Livsmedelssäkerhetsverket.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och anmälningsförfarandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

82 §

Lämnande av undersökningsuppgifter samt sändande av isolerade mikrob- och parasitstammar samt prover

Ett godkänt laboratorium och ett laboratorium som avses i 81 § ska till det nationella referenslaboratoriet för fortsatta analyser eller förvaring sända stammar av sådana mikrober och parasiter som orsakar djursjukdomar som ska bekämpas eller anmälningspliktiga djursjukdomar och som har isolerats i analyserade prover eller prover där en sådan mikrob eller parasit har påvisats.

Ett godkänt laboratorium och ett laboratorium som avses i 81 § ska dessutom regelbundet till Livsmedelssäkerhetsverket lämna uppgifter om antalet prover som analyserats med avseende på djursjukdomar som ska bekämpas och anmälningspliktiga djursjukdomar samt om resultaten av analyserna enligt djurgrupp.

Ett nationellt referenslaboratorium ska till Institutet för hälsa och välfärd lämna sådana uppgifter om undersökta mikrob- och parasitstammar och prover där en mikrob eller en parasit har påvisats som institutet behöver för

sin epidemiologiska övervakning. De uppgifter som lämnas får inte innehålla identifieringsuppgifter om tillsynsobjekten.

Närmare bestämmelser om vilka analyser med avseende på djursjukdomar den skyldighet som avses i 1 eller 2 mom. gäller, innehållet i de uppgifter som ska lämnas samt den skyldighet att lämna uppgifter som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Livsmedelssäkerhetsverket får utfärda föreskrifter om när och hur de i 1 och 2 mom. avsedda mikrob- eller parasitstammarna och proverna ska sändas in och uppgifterna lämnas.

13 kap.

Myndigheter och deras uppgifter

83 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet styr och övervakar verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt verkställigheten och genomförandet av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag, samt utövar tillsyn över efterlevnaden av dessa.

84 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, leder, utvecklar och övervakar på riksnivå bekämpningen av djursjukdomar.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter ska verket

1) ansvara för upprätthållandet av den nationella beredskapen för djursjukdomar och göra upp riksomfattande beredskapsplaner för djursjukdomar,

2) ordna skötseln utanför tjänstetiden av brådskande uppgifter som gäller diagnostisering av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar,

3) ansvara för statistikföringen och rapporteringen angående djursjukdomar,

4) ansvara för ordnandet av utbildning för kommunalveterinärer i anslutning till verk-

ställigheten av denna lag och föra förteckning över de kommunalveterinärer som genomgått en särskild beredskapsutbildning med tanke på sjukdomsutbrott, samt

5) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag och som enligt denna lag ankommer på verket.

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för bekämpningen av djursjukdomar vid i livsmedelslagen avsedda slakterier och inrättningar för vilthantering och anläggningar som finns i anslutning till dem, med undantag för slakterier och inrättningar i fråga om vilka tillsynen enligt livsmedelslagen har överförts på kommunerna på det sätt som avses i 15 § 2 mom. i veterinärvårdslagen. I fråga om de slakterier och inrättningar som Livsmedelssäkerhetsverket övervakar utför verket alla de uppgifter som enligt denna lag annars skulle ankomma på kommunalveterinären.

Närmare bestämmelser om statistikföringen och rapporteringen samt om innehållet i de riksomfattande beredskapsplanerna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

85 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket planerar, leder, övervakar och genomför bekämpningen av djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om regionförvaltningsverkets uppgifter ska verket

1) upprätthålla beredskapen för djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde och göra upp beredskapsplaner för djursjukdomar för verksamhetsområdet,

2) ordna utbildning för kommunalveterinärer, samt

3) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag till den del uppgifterna inte hör till Livsmedelssäkerhetsverkets eller kommunalveterinärens behörighet.

Varje regionförvaltningsverket ska i samarbete med de övriga regionförvaltningsverken ordna skötseln utanför tjänstetiden av

brådskande uppgifter som gäller bekämpning av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar samt utredning av sjukdomsläget. Det regionförvaltningsverk som har jour är behörigt inom hela jourområdet i uppgifter som enligt denna lag ankommer på regionförvaltningsverket. Livsmedelssäkerhetsverket fastställer regionförvaltningsverkens jurer.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanernas innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

86 §

Kommunalveterinären

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om kommunalveterinärens uppgifter ska kommunalveterinären i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag och som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären.

Regionförvaltningsverket får vid behov förordna en kommunalveterinär att utanför dennes verksamhetsområde utföra särskilt angivna uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären, om det är fråga om en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom eller om en djursjukdom som ska övervakas förekommer i exceptionellt stor utsträckning. Regionförvaltningsverket ska i första hand förordna en veterinär som fått beredskapsutbildning till uppdraget. När förordnandet ges ska kommunens möjligheter att utföra sina lagstadgade uppgifter och övriga uppgifter beaktas. Regionförvaltningsverket får förordna en kommunalveterinär att utföra uppgifter även inom ett annat regionförvaltningsverks verksamhetsområde, om förordnandet grundar sig på en begäran av sistnämnda regionförvaltningsverk.

87 §

Auktoriserad inspektör

Livsmedelssäkerhetsverket får för viss tid och för en viss uppgift bemyndiga en person med för uppgiften tillräcklig yrkeskunskap

om de djurarter som inspektionerna och undersökningarna avser, djursjukdomar och bekämpningen av djursjukdomar, att i egenskap av auktoriserad inspektör i stället för eller genom att bistå kommunalveterinären utföra sådana inspektioner eller undersökningar på djurhållningsplatserna som avses i denna lag samt att i samband med dessa ta behövliga prover. Rätten att utföra inspektioner och undersökningar och ta prover kan avgränsas till att gälla vissa djurarter eller vissa inspektioner och undersökningar. En auktoriserad inspektör har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får en auktoriserad inspektör utföra sådana verkställande uppgifter som tillsynsmyndigheten anvisat inspektören och som anknyter till verkställigheten av denna lag.

En auktoriserad inspektör utför sitt uppdrag under Livsmedelssäkerhetsverkets överinseende. Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett bemyndigande som det beviljat, om den auktoriserade inspektören försummar att iaktta de villkor som Livsmedelssäkerhetsverket uppställt eller i övrigt på ett väsentligt sätt bryter mot de förpliktelser som följer av uppdraget också efter det att inspektören först fått en anmärkning om bristerna.

På auktoriserade inspektörer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

En auktoriserad inspektör ska på begäran visa upp ett skriftligt bemyndigande.

88 §

Arbetspliktiga vid en omfattande djursjukdomsepidemi

Om en djursjukdom som lätt sprider sig har spridit sig över ett vidsträckt område och tillsynsmyndigheterna inte har tillräckliga resurser för att bekämpa den i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag, är legitimerade veterinärer, som är stadigvarande bosatta i Finland, och veterinärmedicine studerande som har rätt att temporärt utöva veterinäryrket, med stöd av ett beslut av Livsmedelssä-

kerhetsverket skyldiga att sköta sådana i 87 § 1 och 2 mom. avsedda veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av det aktuella sjukdomsläget och som de skäligen kan utföra med beaktande av deras utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och familjeförhållanden. Arbetsplikten får fortgå högst två veckor i sänder, sammanlagt dock högst två månader. Till den som utför ett sådant uppdrag betalas av statens medel ett skäligt arvode och ersättning för kostnader som bestäms av Livsmedelssäkerhetsverket. Arbetsförordnandet avbryter inte den arbetspliktiges ordinarie anställningsförhållande.

På den som förordnats till ett sådant uppdrag som avses ovan tillämpas vad som i 87 § 4 mom. föreskrivs om auktoriserade inspektörer. På uppdragen tillämpas dessutom arbetstidslagen (605/1996), semesterlagen (162/2005), arbetarskyddslagen (738/2002), lagen om företagshälsovård (1383/2001), lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), yrkessjukdomslagen (1343/1988) och lagen om statens pensioner (1295/2006) samt i tillämpliga delar bestämmelserna i arbetsavtalslagen (55/2001) om arbetstagarens och arbetsgivarens rättigheter och skyldigheter. En arbetspliktig har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende.

Den arbetspliktige står i sitt uppdrag under regionförvaltningsverkets tillsyn. Regionförvaltningsverket ska se till att den arbetspliktige känner till de skyldigheter och det ansvar som är förknippade med uppdraget. När den arbetspliktige utför sitt uppdrag ska han eller hon på begäran visa upp sitt arbetsförordnande.

89 §

Ledning och styrning av sjukdomsbekämpningen

När en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom bryter ut leder regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde bekämpningen av sjukdomen och förhindrandet av dess spridning. Regionförvaltningsverket är ett sådant lokalt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i

Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Livsmedelssäkerhetsverket styr och övervakar regionförvaltningsverkets verksamhet för utrotning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och för förhindrande av dess spridning. Om ett sjukdomsutbrott kräver åtgärder inom flera regionförvaltningsverks verksamhetsområden, svarar Livsmedelssäkerhetsverket för uppdatering av lägesbilden och samordning av verksamheten. Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att vid behov ålägga regionförvaltningsverket skyldigheter med avseende på bekämpningen av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och förhindrande av dess spridning samt genom sitt beslut överta det ledningsansvar som avses i 1 mom. av regionförvaltningsverket, om en effektiv bekämpning av sjukdomen och ett effektivt förhindrande av dess spridning annars äventyras. Livsmedelssäkerhetsverket är dessutom ett sådant nationellt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Sådana närmare bestämmelser om uppgifterna för de lokala och nationella centrumen för sjukdomsbekämpning som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

14 kap.

Tillsyn, inspektioner och uppgifternas offentlighet

90 §

Rätt att utföra inspektioner och ta prover

Utöver vad som i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om inspektioner och undersökningar som utförs för att övervaka djursjukdomar och utreda sjukdomsläget har tillsynsmyndigheten och en auktoriserad inspektör rätt att utföra en inspektion om det finns anledning att misstänka brott mot denna lag eller mot bestämmelser, föreskrifter eller förvaltningsbeslut som utfärdats med stöd av den eller mot de EU-

rättsakter som avses i 3 § eller mot förvaltningsbeslut som har utfärdats med stöd av dem. Även utan misstanke får tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör eller en arbetspliktig utföra en inspektion för att övervaka att de ålägganden, förbud, villkor eller begränsningar som anges i 2, 4—6 eller 11 kap. iakttas.

För en inspektion eller en undersökning som avses i denna lag har den som utför inspektionen eller undersökningen rätt att få tillträde till lokaler och utrymmen där djur och djurprodukter samt dokument som gäller dem hanteras, används, transporteras eller förvaras. Vid inspektionen och undersökningen får lokaler och utrymmen, djur och djurprodukter, dokument samt övriga omständigheter som är relevanta för tillsynen inspekteras. I samband med inspektionen och undersökningen får sådana prover som behövs för tillsynen tas avgiftsfritt.

Tillsynsmyndigheten har rätt att för en inspektion få tillträde till ett laboratorium som undersöker eller analyserar djursjukdomar eller hanterar mikrober som orsakar djursjukdomar. Inspektionen kan gälla laboratoriets lokaler och instrument, journalföringen av undersökningsresultat, arkiven, laboratoriets kvalitets- och smittskyddssystem samt övriga omständigheter som är relevanta för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas.

I lokaler och utrymmen som används för permanent boende får en inspektion eller undersökning utföras endast av en myndighet, och inspektionen eller undersökningen får utföras endast om det finns skäl att misstänka att en aktör som är ansvarig för djur eller någon annan aktör som avses i lagen har gjort sig skyldig till ett brott på vilket kan följa fängelse, eller till en i 115 § avsedd djursjukdomsförseelse som kan innebära allvarlig risk för människors eller djurs hälsa, och inspektionen eller undersökningen är nödvändig för att utreda brottet eller förseelsen.

91 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör och en arbetspliktig har rätt att trots

sekretessbestämmelserna få sådana uppgifter och dokument som är nödvändiga för att utföra uppgifter enligt denna lag eller enligt Europeiska unionens lagstiftning av de aktörer som är ansvariga för djur och djurhållningsplatser och av andra med förpliktelser enligt denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning.

Tillsynsmyndigheten har dessutom rätt att trots sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter få sådana uppgifter om djurhållning eller om annan i denna lag avsedd verksamhet som är nödvändiga för att utföra de uppgifter som avses i 1 mom.

92 §

Rätt för inspektörer vid internationella myndigheter att utföra inspektioner

Vad som i denna lag föreskrivs om tillsynsmyndighetens rätt att utföra inspektioner, ta prover, få tillträde till de platser som tillsynen förutsätter och få de uppgifter och dokument som tillsynen förutsätter gäller också inspektörer som avses i Europeiska unionens lagstiftning eller i internationella fördrag som är bindande för Finland, när bestämmelserna i fråga förutsätter det. Tillsynsmyndigheten ska vid behov samarbeta med internationella myndigheters inspektörer.

93 §

Skyldighet för aktörer att bistå myndigheter

En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att bistå myndigheterna vid undersökning, vaccinering, medicinsk behandling och provtagning av djur som utförs med stöd av denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning. Aktören är skyldig att ordna sådana förhållanden att åtgärden kan utföras tryggt och med beaktande av djurets normala beteende, om inte något annat följer av att åtgärden är brådskande.

En aktör som är ansvarig för djur och övriga aktörer som avses i lagen är skyldiga att ge tillsynsmyndigheten uppgifter som är nödvändiga för att klarlägga djursjukdomens ursprung, art och spridning.

94 §

Handräckning

Polisen ska vid behov ge tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör och en arbetspliktig handräckning för utförande av uppgifter enligt denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning, om utförandet av uppgifterna förhindras eller om uppgifterna i övrigt kräver att polisbefogenheter utövas.

Räddningsmyndigheterna ger tillsynsmyndigheten handräckning för utförande av de uppgifter som avses i 1 mom. i enlighet med bestämmelserna om detta i 50 § i räddningslagen (379/2011).

En tullmyndighet får vid behov ge tillsynsmyndigheten sådan handräckning som hör till tullmyndighetens ansvarsområde för att utföra en inspektion som avses i denna lag. Dessutom får tullmyndigheten underrätta tillsynsmyndigheten om sådana transporter av djur eller djurprodukter där det kan bli aktuellt att begära handräckning av tullmyndigheten.

15 kap.

Register

95 §

Registeransvarig

Livsmedelssäkerhetsverket för de register som avses i detta kapitel. Övriga tillsynsmyndigheter får använda och är skyldiga att uppdatera registeruppgifterna i den omfattning som deras föreskrivna uppgifter förutsätter det. De svarar för att de uppgifter som de har fört in i registret är korrekta samt för att registreringen och användningen sker på lagligt sätt vid utförandet av de egna uppgifterna.

De register som anges i detta kapitel utgör en del av landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008). På register och dokument som avses i detta kapitel tillämpas den lagen, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

96 §

Register över aktörer, inrättningar, verksamhetsställen och laboratorier som godkänts eller beviljats tillstånd

Register ska föras över de biosektorer, stationer för insamling av sperma, embryosamlingsgrupper, embryoproduktionsgrupper, spermalager, karantäner, aktörer och djurhållningsplatser enligt 61 §, desinfektionsplatser för transportfordon, platser för byte av vatten i transportbehållare, laboratorier och aktörer med tillstånd för odling och rensning av vattenbruksdjur som godkänts med stöd av denna lag.

I registren antecknas kontaktuppgifterna till aktören och lokalerna och ett eventuellt djurhållningsplatssignum, uppgifter om den verksamhet som godkännandet eller tillståndet gäller, uppgifter om begränsningar och villkor för godkännandet eller tillståndet, den veterinär som ansvarar för verksamheten om en sådan veterinär finns, det godkännandenummer som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning om ett sådant nummer finns, samt uppgifter om att verksamheten lagts ned eller att godkännandet eller tillståndet återkallats. I registret över aktörer som beviljats tillstånd för odling och rensning av vattenbruksdjur antecknas dessutom separat för varje djurhållningsplats och rensningsanläggning var den är belägen, uppgifter om odlingslokalerna, sjukdomsläget i området i fråga, produktionsinriktningen samt vilka arter av vattenbruksdjur som odlas eller rensas där.

Livsmedelssäkerhetsverket offentliggör elektroniskt en förteckning över de aktörer, inrättningar och verksamhetsställen som avses i 1 mom. Förteckningen får innehålla sådana uppgifter som avses i 2 mom. och som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

Med avvikelse från vad som i 12 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem föreskrivs om avförande av uppgifter ur landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem, avförs de uppgifter som avses i denna paragraf ur registret tre år efter det att aktören har meddelat att verksamheten

lagts ned eller tre år efter det att tillståndet eller godkännandet återkallats.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iaktas vid registrering av uppgifter och vid offentliggörande av förteckningen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

97 §

Övriga register över aktörer och laboratorier

Register ska föras över de aktörer som avses i 60 och 70 § och över laboratorier som undersöker anmälningspliktiga djursjukdomar. I registren antecknas kontaktuppgifterna till aktören och lokalerna och ett eventuellt djurhållningsplatssignum eller anläggningens godkännandenummer, uppgifter om den verksamhet som registreringen gäller, samt uppgifter om att verksamheten lagts ned och att registreringen återkallats.

Med avvikelse från vad som i 12 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem föreskrivs om avförande av uppgifter ur landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem, avförs de uppgifter som avses i 1 mom. ur registren tre år efter det att

1) giltighetstiden för registreringen av en aktör har löpt ut eller registreringen har återkallats, eller

2) laboratoriets anmälningspliktiga verksamhet har lagts ned.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iaktas vid registrering av uppgifter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

98 §

Registrering för övervakning av djursjukdomar

För övervakningen av djursjukdomar registreras

1) konstaterade fall av djursjukdomar som ska bekämpas och av nya, allvarliga djursjukdomar,

2) förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som gäller djurhållningsplatser och

som meddelats genom förvaltningsbeslut som avses i 4 kap. eller genom regionala bestämmelser som avses i 5 kap., samt dispens från dessa,

3) djurhållningsplatser som avses i 22 § 1 mom. 4 punkten,

4) förbud och begränsningar som har meddelats med stöd av 111 §,

5) djurhållningsplatser som omfattas av frivillig hälsoövervakning och i vilka det har upphörts med frivillig hälsoövervakning samt hälsoklassificeringen av djurhållningsplatser,

6) obligatoriska vaccinationer som djuren fått,

7) de auktoriserade inspektörernas befogenheter, samt

8) utförda inspektioner och provtagningar samt resultaten av de analyser som gjorts på basis av proverna.

Livsmedelssäkerhetsverket offentliggör elektroniskt, utgående från det register som avses i 1 mom. 5 punkten, en för aktörerna avsedd förteckning över hälsoklassificeringen av djurhållningsplatserna.

Med avvikelse från vad som i 12 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem föreskrivs om avförande av uppgifter ur landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem, ska uppgifterna i det register som avses i 1 mom. 1 punkten bevaras varaktigt.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iaktas vid registrering av uppgifter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

16 kap.

Avgifter och arvoden

99 §

Avgifter som tas ut till staten för myndigheternas prestationer

På de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade inspektörers prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Regionförvaltningsverket påför och tar ut avgifter till staten för kommunalveterinärernas prestationer enligt denna lag. Bestämmelser om storleken på de avgifter som tas ut för kommunalveterinärernas prestationer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten föreskrivs om de allmänna grunderna för när statliga myndigheters prestationer ska vara avgiftsbelagda och för storleken av avgifterna samt om övriga grunder för avgifterna. Bestämmelser om det förfarande som ska iaktas vid fakturering av kommunalveterinärernas prestationer utfärdas också genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Med avvikelse från 2 mom. tas det inte ut någon avgift för ett officiellt veterinärintyg för djurprodukter som ska sändas till stater utanför Europeiska unionen, om kommunen tar ut en avgift för samma intyg.

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av lagstiftningen finns dessutom i artikel 28 i kontrollförordningen.

100 §

Arvoden och ersättningar som betalas till auktoriserade inspektörer

Livsmedelssäkerhetsverket betalar arvoden till auktoriserade inspektörer för inspektioner, provtagningar och övriga åtgärder enligt denna lag samt ersättning för inspektörernas kostnader.

101 §

Ersättning som staten betalar till kommunerna

I 23 § i veterinärvårdslagen föreskrivs om kommunens rätt att av statens medel få ersättning för utförandet av sådana uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären.

17 kap.

Betalning av vissa kostnader och ersättningar av statens medel

102 §

Betalning av statens medel av kostnader för utrotning av en djursjukdom

Vid verkställandet av ett beslut som avser avlivning av djur, bortskaffande av egendom samt anknytande rengörings- och desinfektionsåtgärder ska det av statens medel betalas ersättning för kostnaderna för arbetet och användningen av anordningar och utrustning samt för redskap och ämnen, utom då det är aktören som bär ansvaret för verkställandet av beslutet.

103 §

Ersättningar för djur som avlivats genom beslut av en myndighet

Ägaren har rätt att av statens medel få ersättning för ett djur som avlivats, slaktats eller rensats med stöd av ett beslut enligt 20 § 2 mom., 26 § 1 mom., 39 § 1 mom., 73 § 3 mom. eller 74 § 3 mom. eller som har dött till följd av en behandling eller någon annan åtgärd som utförts med stöd av denna lag. I ersättning betalas djurets marknadsvärde, vilket är det värde som djuret skulle ha haft utan den djursjukdom som myndighetens beslut grundade sig på. Om det djur för vilket ersättning betalas kan utnyttjas i sin helhet eller delvis, avdras djurets återstående bruksvärde från det belopp som ska ersättas.

Med avvikelse från 1 mom. kan det för betalning av ersättningar fastställas standardersättningar för olika djurarter som, med beaktande av djurets ålder, storlek, förväntade produktion och övriga motsvarande omständigheter, motsvarar djurens genomsnittliga marknadsvärde. Från standardersättningen avdras djurets återstående bruksvärde. Ägaren har emellertid rätt att begära att ersättningsbeloppet bestäms utifrån djurets marknadsvärde i stället för att standardersättningen betalas ut, om djurets värde av avels-

mässiga skäl eller av andra motsvarande skäl avsevärt överstiger det genomsnittliga marknadsvärdet.

För ett djur som med stöd av ett beslut enligt 27 § eller 39 § 2 mom. ska avlivas, slaktas eller rensas har ägaren rätt att av statens medel få ersättning för högst tre fjärdedelar av djurets marknadsvärde eller högst tre fjärdedelar av den standardersättning som avses i 2 mom. i denna paragraf, med avdrag för djurets återstående bruksvärde. Om antalet fall som ska ersättas är stort, kan ersättningsbeloppet sänkas. För att ersättning ska betalas ut i det fall som avses i 27 § krävs dessutom att det på djurhållningsplatsen utförs sådana rengörings- och desinfektionsåtgärder som förutsätts för att ett beslut som avses i 23 § 1 mom. ska upphävas.

Ersättning betalas inte för djur vars värde är ringa, om inte det finns särskilt vägande skäl för att ersättningen ska betalas ut.

De standardersättningar som avses i 2 mom. fastställs genom förordning av statsrådet.

104 §

Ersättning för egendom som bortskaffats genom beslut av en myndighet

Ägaren har rätt att av statens medel få ersättning för djurprodukter och övriga ämnen, varor, föremål och konstruktioner som i enlighet med ett beslut enligt 26 § 1 mom. 2—5 punkten har bortskaffats eller hanterats så att de har skadats eller blivit oanvändbara. I ersättning betalas egendomens verkliga värde. Ersättning betalas inte för egendom vars värde är ringa, om inte det finns särskilt vägande skäl för att ersättningen ska betalas ut.

105 §

Ersättning för produktionsförluster

Om ett förbud, ett villkor, en begränsning eller en åtgärd som bestämts med stöd av 23, 25, 26, 32, 34 eller 36 § eller 39 § 1 mom. för att bekämpa eller förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjuk-

dom, förhindrar eller försvårar djurproduktionen, kan ekonomiska skador som föranleds aktören och som avsevärt försvårar aktörens utkomst ersättas av statens medel.

I ersättning kan betalas högst tre fjärdedelar av skadans storlek.

106 §

Verksamhet som inte omfattas av ersättningar

Kostnader och förluster som avses i 102—105 § ersätts inte om de har uppkommit vid bearbetning av livsmedel, tillverkning av andra djurprodukter eller foder eller saluföring av livsmedel eller andra produkter.

107 §

Ansökan om ersättning samt förhandsersättning

Ersättningar som avses i detta kapitel ska sökas hos Livsmedelssäkerhetsverket, som beslutar om beviljande av dem. Ersättning enligt 103 § 1 mom. ska sökas inom två månader efter det att djuret har avlivats, slaktats eller rensats. Övriga ersättningar ska sökas inom tre månader efter det att de åtgärder som berättigar till ersättning har vidtagits eller ett förbud, ett villkor eller en begränsning upphört att gälla. Till ansökan ska fogas en tillräcklig utredning om kostnaderna och skadorna.

Om sökandens rätt till ersättning är uppenbar, kan Livsmedelssäkerhetsverket betala förhandsersättning till sökanden.

Närmare bestämmelser om innehållet i den utredning som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

108 §

Grunder för att vägra ersättning

Den som har rätt till ersättning enligt detta kapitel förlorar sin rätt helt eller delvis, om han eller hon har brutit mot denna lag, lagen om ett system för identifiering av djur eller lagen om veterinär gränskontroll eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats

med stöd av dem eller mot en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag, eller om han eller hon inte har iakttagit ett förvaltningsbeslut som fattats med stöd av lagarna eller rättsakterna i fråga. Den som har rätt till ersättning förlorar sin rätt även om han eller hon vid anskaffandet av djuret eller annan egendom visste eller, med beaktande av omständigheterna, borde ha vetat att djuret led av eller bar på den sjukdom som ligger till grund för ersättningen eller att egendomen var kontaminerad.

Den som har rätt till ersättning enligt detta kapitel får inte heller ersättning av statens medel, om han eller hon har fått eller har rätt till ersättning för samma skada från en fond som inrättats av Europeiska unionen.

109 §

Återkrav av ersättning och statens regressrätt

Den som i förhandsersättning enligt 107 § 2 mom. har betalats ett högre belopp än vad han eller hon har rätt till är skyldig att betala tillbaka det överskjutande beloppet inom en månad från det att han eller hon fick kännedom om det slutliga ersättningsbeloppet.

Livsmedelssäkerhetsverket ska ålägga mottagaren att återbetala ersättningen helt eller delvis, om mottagaren i samband med ansökan om ersättning har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter eller hemlighållit uppgifter och detta har påverkat beviljandet av ersättningen.

Livsmedelssäkerhetsverket ska dessutom ålägga den som uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat att den sjukdom som ligger till grund för ersättningen har spridits till djur som ägs av någon annan att helt eller delvis ersätta staten för kostnader och ersättningar som till följd av förfarandet har betalats av statens medel.

Om förhandsersättning som betalats till för högt belopp inte betalas tillbaka inom den tid som anges i 1 mom. eller om ett annat belopp som ska återbetalas eller ersättas inte betalas senast på den förfallodag som satts ut av Livsmedelssäkerhetsverket, ska till staten betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Bestämmelser om indrivning av

kostnader och ersättningar finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

18 kap.

Administrativa tvångsmedel

110 §

Föreläggande

Tillsynsmyndigheten kan ålägga den som bryter mot denna lag, bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag, eller den som inte iakttar ett förvaltningsbeslut som fattats med stöd av denna lag eller en nämnd rättsakt att omedelbart eller inom en tid som är tillräckligt lång med avseende på ärendets natur fullgöra sin skyldighet.

111 §

Förbud och begränsning

Regionförvaltningsverket kan tills vidare förbjuda eller begränsa förflyttning av djur som tillhör mottagliga arter eller produkter från dem till eller från en djurhållningsplats, om verksamheten kräver tillstånd eller godkännande enligt denna lag och något sådant tillstånd eller godkännande inte har beviljats, eller om följande skyldigheter inte fullgörs på djurhållningsplatsen och i fråga om djuren där:

- 1) de skyldigheter som föreskrivits med stöd av 7 § 2 mom.,
- 2) de skyldigheter som ingår i den obligatoriska hälsoövervakning som avses i 8 §,
- 3) de skyldigheter som har samband med obligatorisk vaccinering eller behandling enligt 11 §, eller
- 4) de skyldigheter eller förbud som avses i 44 § 1 mom. och vars syfte är att förhindra spridning av djursjukdomar som lätt sprider sig.

En förutsättning för att ett förbud eller en begränsning ska meddelas är dessutom att aktören, trots uppmaning av myndigheten, inte inom utsatt tid har avhjälpt bristen och att detta förfarande medför allvarlig risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller fara för människors hälsa.

pas eller fara för människors hälsa. Ett förbud eller en begränsning får inte vara mer omfattande än vad som behövs för att kontrollera spridningsrisken. Förbudet eller begränsningen ska upphävas om det vid en inspektion konstateras att de skyldigheter som avses i 1 mom. har fullgjorts, och om resultaten av undersökningarna visar att den djursjukdom vars spridning skyldigheterna är avsedda att förhindra inte förekommer på djurhållningsplatsen.

Vid behandlingen av ett ärende som avses i 1 mom. får regionförvaltningsverket meddela förbuden och begränsningarna enligt det momentet som interimistiska, om detta är nödvändigt på grund av en omedelbar fara för djurs hälsa eller folkhälsan. Ett interimistiskt förbud eller en interimistisk begränsning gäller till dess att regionförvaltningsverket meddelar ett slutligt avgörande i ärendet. Regionförvaltningsverket ska se till att de utredningar som ärendet kräver görs utan dröjsmål.

112 §

Återkallande av godkännande, tillstånd och registrering

Den tillsynsmyndighet som fattar beslut om godkännande, tillstånd eller registrering får återkalla godkännandet av en biosektor, en station för insamling av sperma, en embryosamlingsgrupp, en embryoproduktionsgrupp, ett spermalager, en karantän, en aktör eller en djurhållningsplats som avses i 61 §, en desinfektionsplats för transportfordon, en plats för byte av vattnet i transportbehållare eller ett laboratorium, återkalla tillståndet för odling eller rensning av vattenbruksdjur och återkalla registreringen av en aktör som avses i 60 eller 70 §, om de föreskrivna förutsättningarna för godkännande, beviljande av tillstånd eller registrering inte längre uppfylls eller om verksamheten i väsentlig grad bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller beslut som meddelats med stöd av den. Godkännanden och tillstånd får också återkallas, om verksamheten medför allvarlig risk för att en djursjukdom som ska bekämpas sprids eller medför fara för människors hälsa och denna risk eller fara inte kan för-

hindras på något annat sätt. En förutsättning för att ett godkännande, ett tillstånd eller en registrering ska få återkallas i ovannämnda fall är dessutom att aktören, trots uppmaning av myndigheten, inte har avhjälpit bristen inom utsatt tid.

Ett godkännande eller ett tillstånd ska återkallas, om verksamheten har upphört annat än tillfälligt. Godkännandet av en biosektor ska dessutom återkallas, om det inom biosektorn konstateras förekomma den djursjukdom som ska bekämpas och i fråga om vilken biosektorn har fått tillstånd att avvika från de krav som föreskrivits eller ställts i syfte att förhindra sjukdomsspridningen.

Tillsynsmyndigheten får förbjuda en aktör att bedriva den verksamhet som godkännandet, tillståndet eller registreringen avser under tiden för behandlingen av ett ärende som avses i denna paragraf, om bristen är sådan eller verksamheten är av sådan art att människors eller djurs hälsa äventyras. Förbudet får meddelas för en tid av högst två veckor. Om beslut i ärendet inte har fattats inom denna tid, får tidsfristen förlängas. Förbudet får gälla i över en månad enbart om beslutsfattandet har fördröjts av skäl som beror på aktörens förfarande eller försummelse.

113 §

Åtgärder när kriterierna för flyttning inte uppfylls

Om det vid en inspektion som avses i 64 § konstateras att ett djur eller en djurprodukt som kommer från en annan medlemsstat eller de dokument som åtföljer djuret eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i 9 kap., får regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska hållas i karantän eller isoleras på destinationsplatsen eller på en av verket anvisad annan plats, eller att produkten ska förvaras på destinationsplatsen eller på en av verket anvisad annan plats till dess att aktören har avhjälpit bristerna.

Om bristerna inte kan avhjälpas eller om de inte har avhjälpits inom utsatt tid, får regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska avlivas eller produkten bortskaffas. Om aktören samtycker, får det bestämmas att djuret eller produkten ska returneras till den med-

lemsstat som djuret eller produkten importerats från, förutsatt att den behöriga myndigheten i den medlemsstaten godkänner retureringen, eller att djuret eller produkten ska behandlas eller att djuret ska hållas i karantän, förutsatt att den risk för spridning av en djursjukdom som djuret eller produkten medför kan undanröjas genom detta.

I ett beslut om åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. kan det ställas villkor som gäller åtgärderna och som är nödvändiga för att förhindra spridningen av djursjukdomar. Aktören ansvarar för att åtgärderna genomförs. Regionförvaltningsverket övervakar att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. får i enlighet med vad som i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om djurhälsa utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

114 §

Vite och tvångsutförande

Regionförvaltningsverket eller Livsmedels säkerhetsverket får förena ett förbud, en begränsning eller ett föreläggande som avses i 110, 111 eller 113 § med vite eller med hot om att det som försummats utförs på den försumliga bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

19 kap.

Straffbestämmelser

115 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för orsakande av risk för spridning av en djursjukdom finns i 44 kap. 4 a § i strafflagen (39/1889).

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet 1) försummar en skyldighet i samband med obligatorisk hälsoövervakning enligt 8 § 1 mom., skyldigheten att vaccinera och behandla djur enligt 11 § 2 mom. eller den skyldighet som hänför sig till ordnande av

djurutställningar eller andra motsvarande tillställningar enligt 12 § 1 mom.,

2) släpper ut ett djur i naturen i strid med 13 § 1 mom.,

3) försummar sin skyldighet enligt 14 § att anmäla misstanke om en djursjukdom hos ett djur som är i hans eller hennes ägo eller besittning, annat än tillfälligt, eller försummar sin skyldighet att göra en anmälan som avses i 15 §,

4) inte iakttar ett förbud, ett villkor eller en begränsning som meddelats genom ett beslut som avses i 23 § 1 mom., 25 §, 26 § 1 eller 2 mom., 28 § 2 mom., 29 § 2 mom., 32 § 3 mom., 34 § 1 mom., 36 § 1 mom. eller 45 § eller som föreskrivits med stöd av 40 § 3 mom., 41 § eller 44 § 2 mom. för att förhindra spridning av eller utrotning av en djursjukdom som ska bekämpas, eller försummar en åtgärd som ålagts eller föreskrivits med stöd av en i denna punkt nämnd bestämmelse,

5) försummar sin skyldighet att ge bistånd enligt 26 § 3 mom. eller 39 § 3 mom.,

6) försummar sin skyldighet att göra upp en beredskapsplan som avses i 43 §,

7) bedriver verksamhet som kräver tillstånd, godkännande, registrering eller förhandsanmälan enligt denna lag i strid med 46, 55, 60, 61, 63, 70, 77 eller 81 §,

8) importerar eller exporterar djur eller djurprodukter som inte uppfyller de kriterier som med stöd av 58 eller 69 § har föreskrivits för förflyttning av djur eller produkter, eller transporterar djur eller djurprodukter i strid med bestämmelserna i 73—75 §,

9) försummar sin skyldighet att bevara dokument enligt 65 eller 72 §, eller

10) bryter mot ett förbud eller en begränsning som meddelats med stöd av 59 eller 111 § eller försummar åtgärder som ålagts med stöd av 68 eller 113 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *djursjukdomsförseelse* dömas till böter

Tillsynsmyndigheten kan låta bli att anmäla en förseelse till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen är ringa och det inte är fråga om tredska mot myndighetens förbud och förelägganden.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av denna

lag och förenats med vite, kan lämnas obestraftad för samma gärning.

20 kap.

Sökande av ändring

116 §

Sökande av ändring

I ett beslut av en tillsynsmyndighet som meddelats med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I ett intermistiskt beslut som avses i 25 § och 111 § 3 mom. får ändring dock inte sökas särskilt.

I ett beslut som en tillsynsmyndighet meddelat med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag ska det bestämmas att beslutet ska följas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat, om

1) beslutet till sin karaktär är sådant att det måste verkställas utan dröjsmål, eller

2) verkställigheten inte kan uppskjutas av skäl som har samband med skydd av djurs eller människors hälsa eller säkerställande av livsmedelssäkerheten.

117 §

Sökande av ändring i beslut om avgifter

Bestämmelser om sökande av ändring i avgifter som tas ut till staten för åtgärder enligt denna lag finns i 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten.

21 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

118 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014. Genom denna lag upphävs lagen om djursjukdomar (55/1980) och lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet

sprida sig (488/1960). Det inledande stycket och 9 punkten i 12 § 1 mom. samt 12 § 2—4 mom., 12 f § och 15 § 5 mom. i den upphävda lagen om djursjukdomar förblir emellertid i kraft till dess att de upphävs särskilt.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till de lagar som nämns i 2 mom., ska denna lag efter det att den trätt i kraft tillämpas i deras ställe.

Förordningar av jord- och skogsbruksministeriet och beslut av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning som utfärdats med stöd av de lagar som nämns i 2 mom. förblir i kraft, till den del de inte står i strid med denna lag, till dess att något annat föreskrivs.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

119 §

Övergångsbestämmelser

De stationer för insamling av sperma, embryosamlingsgrupper, embryoproduktionsgrupper, spermalager, karantäner, aktörer med tillstånd för odling eller rensning av vattenbruksdjur, aktörer som registrerats för transporter av djur, embryon eller könsceller inom Europeiska unionen och laboratorier, som före ikraftträdandet av denna lag har godkänts eller registrerats i enlighet med lagen om djursjukdomar eller bestämmelser el-

ler föreskrifter som utfärdats med stöd av den, får utan separat godkännande eller anmälan fortsätta sin verksamhet i enlighet med de beslut som gäller dem. Laboratorier, av vilka det krävs godkännande enligt 77 §, men inte enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, ska ansöka om godkännande inom ett år från ikraftträdandet.

En aktör som exporterar djur eller djurprodukter utanför Europeiska unionen ska registrera sig i enlighet med 70 § och ett laboratorium som undersöker anmälningspliktiga djursjukdomar ska göra en anmälan enligt 81 § inom ett år från lagens ikraftträdande. Inom samma tidsfrist ska en aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats göra en skriftlig beskrivning över de förfaranden som på primärproduktionsplatsen iaktas för smittskydd. I 43 § 1 mom. avsedda slakterier, djurparker, stationer för insamling av sperma och veterinära gräskontrollstationer ska utarbeta en i det momentet avsedd beredskapsplan inom ett år från ikraftträdandet av denna lag. Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en i 18 § avsedd övervakningsplan inom ett år från lagens ikraftträdande.

Besvär som gäller beslut som fattats med stöd av den lag som upphävs och som vid ikraftträdandet av denna lag är anhängiga vid landsbygdsnäringsnämnd överförs till den behöriga förvaltningsdomstolen för avgörande.

Helsingfors den 14 juni 2013

Republikens President

SAULI NIINISTÖ

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*